

חובה להראות
רשומות, ספרים או
תעודות.

8. כל אדם, הצפוי — לפי הכללים האלה — לערוך דינים-וחשבונות לסטא-טיסטיקן הממשלתי, יראה (י"ד פתוחה) — לאחר שידרשו זאת הסטאטיסטיקן הממשלתי או כל אדם אחר, שאותו הרשה על-יכך — אותם רשומות, ספרים או תעודות, הנוצצים — לדעתו של הסטאטיסטיקן הממשלתי — למען אפשר לאמת את דיוקו של הדיון-והחשבון.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

16 באוגוסט, 1947.

פקודת מועצה משפטית (תיקון).

מס' 32 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המועצה המשפטית, 1938.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המועצה המשפטית (תיקון), 1947, ותהיה נקראת שם קצר. ומתבארת כאחת עם פקודת המועצה המשפטית, 1938, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים „מפקידה לפקידה“, תיקון סעיף 2 של הפקודה העיקרית.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

16 באוגוסט, 1947.

ה'תש"ז
ת"ר

פקודת פיצויים לעובדים.

מס' 33 לש' 1947.

ת' קו"מ :
א"י
ס"מ

ח'ן ה'ב'אח ת'אח

פקודה הבאה ללכד ולתקן את החוק המתייחס לפיצויים לעובדים על חבלות שנחבלו במהלך העבדתם.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

חלק א' — אקדמות.

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפיצויים לעובדים, 1947.

2—(1) בפקודה הזאת —

„אוביל“ מובנו כל אדם שאינו שייך לאנייה, והנהגתה בידו;

„אווירון פלשתינאי (א"י)“ מובנו אווירון, אשר —

(א) נדרש להיות רשום בפלשתינה (א"י) לפי כל חוק המתייחס לרישום אווירונים, או

(ב) בעליו או שוכרו הוא אדם, שמשרדו העיקרי או מקום עסקו העיקרי נמצאים בפלשתינה (א"י), או אדם היושב בפלשתינה (א"י);

„אנייה“ מובנה כמובן הנודע לביטוי „ספינה“ בפקודת החופים, ו„אנייה פלשתינאית (א"י)“ מובנה אנייה, אשר —

(א) נדרשת להיות רשומה כאנייה פלשתינאית (א"י) לפי כל חוק המתייחס לרישום אניות; או

(ב) בעליה או שוכרה בכתב־שכירות הוא אדם, שמשדרו העיקרי או מקום עסקיו העיקרי נמצאים בפלשתינה (א"י), או אדם היושב בפלשתינה (א"י);
 „בית־חרושת” מובנו כמובן הנודע לו בפקודת בתי־החרושת, 1946, והוא כולל כל פעולת בנייה וכל עבודה של בנייה מהנדסית, שעליהן חלה הפקודה האמורה;

מס' 11 ש' 1946.

„בן־משפחה” מובנו אשה או בעל, אב, אם, סב, סבה, אב חורג, אם חורגת, בן, בת, נכד, נכדה, בן חורג, בת חורגת, בן או בת מאומצים, את, אחות, אח חורג או אחות חורגת;

„ועד בוררות” מובנו ועד או גוף שנתכונן לפי סעיף 16;

„חילות הוד רוממות” מובנם כל חיל מחילות הים, היבשה והאוויר של הוד רוממות, חיל־הספר של עבר־הירדן מזרחה, הלגיון הערבי, וכל חילות מזוינים אחרים הפועלים בפלשתינה (א"י) יחד עם כל חיל מאותם חילות, והם כוללים כל חלק של אותם חילות;

„טייס” מובנו עובד המועבד בתפקיד כל־שהוא באווירון;

„מכרה (ר"ש סגולה)” מובנו כמובן שנודע לו בפקודת המכרות;

פרק צ"ד.

„מלח” מובנו עובד, שאותו מעביד הבעל או רב־החובל בתפקיד כל־שהוא באייה;

„המנהל” מובנו מנהל מחלקת העבודה;

„מעביד” כולל כל חבר בני־אדם, בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, ואת בא־כוחו האישי החוקי של מעביד שנפטר, וכן — מקום ששירותיו של עובד מושאלים או מושכרים בשכירות באופן זמני לאדם אחר בידי האדם, שאתו התקשר העובד בחוזה שירות או שוליאות — יהיו רואים את האחרון, לצרכי הפקודה הזאת, כאילו הוא ממשיך להיות מעבידו של העובד בשעה שהוא עובד למען אותו אדם אחר;

בתנאי כי —

(א) ביחס לאדם העסוק בהסעת כל־ירכב או אנייה כל־שהם, הלון וחזור כרגיל, למען קבל שכר על ההובלה בהם, ואת השימוש בהם קיבל אותו אדם לפי חוזה של הפקדה — ייחשב, לצרכי הפקודה הזאת, האדם, שממנו הושג כן השימוש בכל־הרכב או באייה, למעביד;

(ב) ביחס לאדם, המועבד לצרכי כל משחק או נופש, והוא מועסק או מקבל תשלום באמצעות קלוב — ייחשב, לצרכי הפקודה הזאת, המנהל או חברי הוועד המנהל של הקלוב למעביד;

(ג) ביחס לחברי אגודה שיתופית רשומה, המועבדים בידי אותה אגודה — תיחשב, לצרכי הפקודה הזאת, האגודה למעביד אף־על־פי שהחברים מקבלים תגמולים מלאים או חלקיים במנות ברווחים או בהשתכרויות ברוטו של האגודה;

„מפקח עבודה” מובנו פקיד של מחלקת העבודה, שאותו מינה הנציב העליון להיות מפקח עבודה ראשי, מפקח עבודה, או סגן מפקח עבודה;

„מקום עבודה” מובנו כל מקום עבודה (להבדיל מבית־חרושת או ממכרה), שבו מועבדים לא פחות מחמישה בני־אדם בדרך עבודת־כפיים;

„עובד” מובנו אדם כל־שהוא, שהתקשר בחוזה — או עובד לפי חוזה — של שירות או שוליאות עם מעביד, בין בדרך עבודת־כפיים ובין בדרך עבודת

בלרות או בדרך אחרת, ובין שהחווה מפורש ובין שהוא למד מעניינו, בין שהוא בעל־פה ובין שהוא בכתב; והוא כולל —

(א) אדם, העוסק בהסעת כל־רכב או אנייה כל־שהם, הלוך וחוזר כרגיל, למען קבל שכר על ההובלה בהם, ואת השימוש בהם קיבל אותו אדם לפי חוזה של הפקדה (להבדיל מהסכם שכירה־קנייה) תמורת תשלום סך קבוע או חלק בהשתכרויות או דברים אחרים, או

(ב) אדם, שהוא חבר של אגודה שיתופית רשומה והמועסק בעבודה והוא עוסק בעבודה, שאותה מבצעת האגודה השיתופית, אף־על־פי שאותו אדם מקבל תגמולים מלאים או חלקיים כמנות ברווחים או בהשתכרויות ברוטו של אותה אגודה שיתופית;

אולם אין הוא כולל:

(i) כל אדם, המועבד שלא בדרך עבודת־כפיים, שתגמוליו עולים על אלף פונט לשנה; או

(ii) אדם, שהעבודתו מקרית מטבעה, והוא מועבד שלא לתכליות מלאכתו או מסחרו או עסקו של המעביד, ואינו אדם המועבד לצרכי כל משחק או נופש ומועסק או מקבל תשלום באמצעות קלוב; או

(iii) עובד־חוק, דהיינו אדם שלו ניתנים (החוצה) חפצים או חמרים כדי להכניסם, לנקותם, לכבסם, לשנותם, לעטרם, למרקם או לתקנם, או להסגילם למכירה בביתו הוא או במקום אחר, שאינו בשליטתו או הנהלתו של האדם שנתן (החוצה) את החפצים או החמרים;

(iv) אדם המועבד בעבודה חקלאית המקבל את תגמוליו כמנה מן התוצרת או מן ההשתכרויות ברוטו של העבודה שנעשתה בידי אותו אדם;

(v) אחד מבני משפחתו של המעביד, הגר עם המעביד בביתו.

כל רימוז על עובד שנחבל יכלול — מקום שמת העובד — רימוז על בא־כוחו האישי החוקי, או על התלויים בו או על אדם אחר שלו או שלטובתו עשויים הפיצויים להשתלם.

„שבוע“ מובנו תקופה של שבעה ימים רצופים;

„תלויים“ מובנם אותם מבני־משפחתו של העובד, שהיו בזמן פטירתו תלויים — בשלמות או במקצת — בהשתכרויותיו של העובד, או שהיו תלויים בו כן אילו לא הינטל יכלתו של העובד מחמת התאונה, ומקום שהיה העובד אביו או אמו או סבו או סבתו של ילד בלתי־חוקי, והניח אחריו ילד כזה התלוי כן בהשתכרויותיו, או — בהיותו ילד בלתי־חוקי — הוא מניח אחריו אב או אם או סב או סבה התלויים כן בהשתכרויותיו, יכלול ילד בלתי־חוקי כזה, אב או אם או סב או סבה כאלה כסידרם.

לא יהיו רואים אדם כתלוי במקצת באדם אחר, אלא־אם־כן היה תלוי במקצת בתרומותיו של אותו אדם אחר לשם סיפוק צרכי מחייתו הרגילים, כדי מידה ההולמת בני־אדם שבמעמדו ובמצבו.

(2) אם במשאומתן משפטי כל־שהוא לשם היפרעות פיצויים לפי הפקודה הזאת מתלבן לשופט השלום, או לאדם אחר הצריך ליישב תביעת פיצויים, כי חוזה השירות או השוליאות, שלפיו היה עובד האדם הנחבל בזמן שאירעה התאונה

שגרמה לחבלה, היה בלתי-חוקי, יהיה רשאי — אם יהיה סבור בהתחשב בכל מסיבותיו של המקרה כי מן הנאות לעשות כן — לטפל בעניין, כאילו היה האדם הנחבל בזמן האמור אדם העובד לפי חוזה שירות או שווליאות ברתוקף.

(3) השתמשותה של רשות מקומית בכוחותיה וחובותיה וביצועם, יטופל בהם — לצרכי הפקודה הזאת — כבמלאכה או מסחר או כבעסק של הרשות.

חלק ב' — חלות על סוגי בני-אדם מסויימים.

3. הפקודה הזאת לא תחול על חברים לחילות הוד רוממותו בפלשתינה (א"י), על בני-אדם המועבדים בפלשתינה (א"י) בידי ממשלת הוד רוממותו או במרותה, או על חברים לחילה-משטרה של ממשלת פלשתינה (א"י), אולם חוץ מאלה תחול על בני-אדם, המועבדים בידי ממשלת פלשתינה (א"י) או במרותה, באותו אופן עצמו וכדי אותה מידה עצמה, כאילו היה המעביד אדם פרטי:

בתנאי כי מקום שבתוצאת כל חבלת גוף, שאירעה לעובד תוך כדי אותה העבדה הנזכרת לעיל, תהייתה מגיעות לו או לתלויים בו — עקב פעולתם של כל תקנה או חוק המתייחסים לבני-אדם באותה העבדה — כל פנסייה או התפצות, או תהיה מגעת לו — בהתאם לתקנה כל-שהיא של הממשלה — תקופה כל-שהיא של פגרת מחלה בשכר, ואותה חבלת גוף מקנה גם זכות פיצויים לפי הפקודה הזאת, לא יקבל אדם הזכאי באלה את שתי טובות-ההנאה גם יחד, אולם יהיה רשאי — בכל זמן — לבחור ולקחת את טובת-ההנאה הגדולה ביותר.

4.—(1) מקום שעובד, היושב כרגיל בפלשתינה (א"י), מועבד מחוץ לפלשתינה (א"י) לפי חוזה שידוע שנתקשר בפלשתינה (א"י), ואירעה לעובד תאונה בשעה שהוא מועבד כן בידי המעביד, יהיה העובד זכאי בפיצויים באותו אופן עצמו, כאילו אירעה התאונה בפלשתינה (א"י).

(2) מקום שלפי חק-הארץ, שבה אירעה התאונה, זכאי עובד — במסיבות המתוארות בסעיף-קטן (1) — בפיצויים בגין אותה תאונה, רשאי העובד — לפי בחירתו — לתבוע פיצויים לפי הפקודה או לפי חק-הארץ האחרת, אולם המעביד לא יהיה צפוי לשלם פיצויים לפי הפקודה הזאת וגם לפי חק-הארץ האחרת גם יחד:

בתנאי שאם במשך הזמן, שהוגבל לשם נקיטה במשא'ובמתן משפטי לפי הפקודה הזאת ננקט משא'ומתן משפטי לפי חק-הארץ האחרת, ובאותו משא'ומתן משפטי הוכרע לבסוף כי העובד אינו זכאי בפיצויים לפי חק-הארץ האחרת, יהיה הוא רשאי לנקוט — במשך תקופה שלא תעלה על שישה חדשים למן תאריכה של אותה הכרעה סופית — במשא'ובמתן משפטי לשם היפרעות פיצויים לפי הפקודה הזאת.

5.—(1) מתוך כפיפות לאותם יוצאים-מן-הכלל, שאותם יהיה הנציב העליון עשוי להורות בצו, תחול הפקודה הזאת בגין תאונה למלח או טייס —

(א) בשעה שהם מועבדים בכל אנייה או אירון השייכים לממשלה או בכל אנייה או אווירון פלשתינאיים (א"י):

בתנאי שאם אירעה התאונה מחוץ לפלשתינה (א"י), לא תחולנה קביעותיה של הפקודה הזאת, אלא-אם-כן יושב העובד ברגיל בפלשתינה (א"י).

(ב) בשעה שהם מועבדים בפלשתינה (א"י) באנייה או אווירון אחרים כל-שהם מתוך כפיפות לשינויים הבאים:—

חלות על עובדים
בהעבדתה של
ממשלת
פלשתינה (א"י).

חלות הפקודה
על בני-אדם
המועבדים מחוץ
לפלשתינה (א"י).

חלות הפקודה
על סלחים
וטייסים.

(i) במקרה של מלח מותר לתת את ההודעה על התאונה ותביעות הפיצויים — פרט למקרה שבו האדם הנחבל, הוא רבי החובל — לרבי החובל של האנייה, כאילו היה הוא המעביד, אולם מקום שאירעה התאונה והינטל היכולת החל בהיות האדם באנייה, לא יהיה צורך למסור כל הודעה על התאונה.

(ii) במקרה של תאונת מוות למלח או טייס תיערך תביעת הפיצויים במשך שישה חדשים למן התאריך שבו קיבל התובע ידיעה על מקרה המוות.

(iii) התשלום השבועי לא יהיה עשוי להשתלם בגין התקופה שבמשכה צפוי בעל האנייה — לפי כל חיקוק, העומד בתקפו באותה שעה ומתייחס להעבדתם של מלחים, או בדרך אחרת — להוציא מכיסו את הוצאת החזקתו של האדם הנחבל ללא כל ניכוי משכרו על החשבון הוא.

(iv) כל סכום, העשוי להשתלם בדרך פיצויים בידי בעליה של אנייה, לפי הפקודה הזאת, ישולם בשלמותו למרות כל דבר שבכל חיקוק אחר העומד אותה שעה בתקפו ומגביל את אחריות בעליה של אנייה בכל מקרה של אבדן חיים, חבלה, או נזק, אולם כל הגבלה של אחריות הבעל, שיהיה אותו חיקוק עשוי להטילה, תחול על הסכום העשוי להתפרע בדרך התפצות לפי סעיף 14 של הפקודה הזאת (המתייחס לתקנות גם כנגד מעביד וגם כנגד זר כאחד). כאילו היו דמי ההתפצות דמי-ניזק על אבדן חיים או חבלת-גוף.

(v) קביעותיו של סעיף-קטן (1) מסעיף 11 של הפקודה הזאת תחולנה על אניות ועל רבי-חובליהן באותו האופן, שבו הן חלות על בתי-חרושת ועל המחזיקים בהם.

(2) הסעיף הזה יהיה חל על כל אדם, המועבד כאוביל בכל אנייה, כאילו היה מלח.

(3) הפקודה הזאת לא תחול על אותם חברים לחבר-אנייה באניית-דייג, שאינם חברים לאגודה שיתופית רשומה שעליהם חל תנאי (ג) של ההגדרה „מעביד“ בסעיף-קטן (1) של סעיף 2 מן הפקודה הזאת, המקבלים תגמולים בשלמות או בעיקר במנות ברווחים או בהשתכרויות-ברוטו מעבודת אותה אנייה, להוציא אותם מקרים ומתוך כפיפות לאותם שינויים, שאותם יהיה הנציב העליון עשוי להורות בצו.

(4) בסעיף הזה —

(א) יתבארו רימוזים על בעליה של אנייה — ביחס לאנייה שהושכרה בהשכרת רכוש העובר בירושה — כמרמזים על האדם, הזכאי באותה שעה — כשוכר אניות — באחיזה ובשליטה באנייה ממת תקפה של ההשכרה „כנל“ או כל השכרת-משנה „כנל“;

(ב) ייחשבו רימוזים על בעליו של אווירון — ביחס לאווירון שנשכר — למרמזים על האדם, הזכאי אותה שעה — כשוכר — באחיזה ובשליטה באווירון מכוח תקפה של השכירה או כל שכירה-הכפופה לזו.

חלק ג' — זכות בפיצויים.

6.—(1) אם נגרמת בהעבדה כל-שהיא לעובד חבלת-גוף בתאונה, הנובעת מן ההעבדה ובמהלך ההעבדה, יהיה המעביד, צפוי — מתוך כפיפות למה שנזכר בזה להלן — לשלם פיצויים בהתאם לתוספת הראשונה:

בתנאי כי —

(א) המעביד לא יהיה אחראי לפי הפקודה הזאת בגין כל חבלה שאינה פוסלת את העובד — לתקופה של שלושה ימים לכל-הפחות — מלהשתכר שכר מלא

אחריותם של
מעבידים כלפי
עובדים על
חבלות.

בעבודה שבה היה מועבד; ואם נמשך הינטל-היכולת פחות מארבעה שבועות, לא ישתלמו שום פיצויים בגין שלושת הימים הראשונים;

(ב) אם הוכח, כי החבלה לעובד עשויה להיות מיוחסת להתנהגות בלתי-הוגנת — רצינית ושבמזיד — של אותו עובד, לא יותרו כל פיצויים, הנתבעים בגין אותה חבלה, אלא אם-כן תהיה תוצאת החבלה מוות או פסלות רצינית ולתמיד.

(2) לצרכי הפקודה הזאת יהיו רואים תאונה, שתוצאתה לעובד מוות או פסלות רצינית ולתמיד, כאילו היא נובעת מהעבדתו ובמהלך העבדתו אף-על-פי שהיה העובד — בזמן קרות התאונה — פועל מתוך הפרת תקנה שבחוק או תקנה אחרת כל-שהן, העשויות לחול על העבדתו, או כל פקודה שניתנה בידי מעבידו או מטעמו, או שהיה פועל בלא הוראות ממעבידו, אם עשה העובד אותו פעל לצרכי מלאכתו או מסחרו או עסקו של המעביד וביקתה אליהם.

(3) הפקודה הזאת תחול למרות כל חוזה סותר, בין שנעשה לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת ובין לאחריה:

בתנאי כי שום דבר שבסעיף-הקטן הזה לא יהיו רואים אותו —

(א) כמשפיע על כל הסכם, שערכו כל מעביד לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת, המתקין סולמות פיצויים, שיהיו טובים יותר לכל עובד מעובדיו או לתלויים בו, מן הסולמות המתאימים הכלולים בפקודה הזאת;

(ב) כשולל את זכותו של כל מעביד מלערוך כל הסכם, אשר יתקין סולמות פיצויים, שיהיו טובים יותר לכל עובד מעובדיו או לתלויים בו, מן הסולמות המתאימים הכלולים בפקודה הזאת.

וכל-עוד עומד כל הסכם כזה כאמור לעיל בתקפו, תבואנה קביעותיו של ההסכם המתייחסות לסולמות הפיצויים במקומן של קביעותיה המתאימות של הפקודה הזאת, והמעביד יהיה צפוי לשלם פיצויים בגין העובדים, שאליהם מתייחס ההסכם, בהתאם לאותו הסכם, ואילו בכל דבר אחר תחולנה קביעותיה של הפקודה הזאת על אותם עובדים, וכל מחלוקת או סכסוך, המתעוררים בזיקה אל הסכם כזה כאמור לעיל, ייושבו — אם לא יגיעו הצדדים ביניהם לידי הסכמה — באמצעות בורות לפי הפקודה הזאת.

7.—(1) הפיצויים יהיו משתלמים לעובד, או לטובתו, או — מקום שתוצאת החבלה היא מוות — לתלויים בו, או לטובתם, כפי שהותקן בפקודה הזאת.

(2) מקום שישנם תלויים גמורים ותלויים חלקיים לא יהיה שום דבר הכלול בפקודה הזאת מתבאר, כאילו הוא מונע מלהקצות את הפיצויים בחלקם לתלויים הגמורים ובחלקם לתלויים החלקיים.

(3) מקום שמת תלוי לפני שנערכה תביעה לפי הפקודה הזאת, או — אם נערכה תביעה — לפני שהגיעו לכלל — או נערכו — הסכם או גמילה, לא תהיה נודעת לבא-כוחו החוקי האישי של התלוי שום זכות בתשלום פיצויים, וסכום הפיצויים יחושב ויוקצה כאילו מת אותו תלוי לפני העובד.

8.—(1) מקום שאדם כל-שהוא (הקרוי בסעיף הזה בשם „הראש“) עורך — במהלך מלאכתו או מסחרו או עסקו, או לצרכיהם — חוזה עם אדם אחר כל-שהוא (הקרוי בסעיף הזה בשם „הקבלן“) על ביצועה — בידי הקבלן או במרותו — של עבודה כל-שהיא, בין בשלמותה ובין בחלקה, שאותה קיבל על עצמו הראש, יהיה הראש צפוי לשלם לכל עובד, המועבד בביצוע העבודה, כל פיצויים לפי הפקודה הזאת, שאותם היה צפוי לשלם אילו היה אותו עובד מועבד על-ידו במישרים; ומקום שנתבעים

בני-אדם הזכאים
בפיצויים.

אחריות במסרה
של עובדים
המועבדים ברי
קבלנים.

פיצויים מן הראש או שנגקט. משא־ומתן משפטי נגדו, יוחלפו עם הטלת הפקודה רימוזים על המעביד ברימוזים על הראש, פרט לכך, שסכום הפיצויים יחושב בזיקה אל השתכרוותיו של העובד במרותו של המעביד, שעלי־ידו הוא מועבד במישרים:

בתנאי כי מקום שמתייחס-החוזה לדיש, חרישה או עבודה חקלאית אחרת, והקבלן מספק לצורך אותה עבודה מכונות, המונעות כוח מיכאני, ומשתמש בהן, יהיה הוא ורק הוא לבדו צפוי לשלם פיצויים לפי הפקודה הזאת לכל עובד, המועבד על־ידו באותה עבודה.

(2) מקום שהראש צפוי לשלם פיצויים לפי הסעיף הזה, יהיה זכאי להתפצות בידי כל אדם, שהיה עלול להיות צפוי לשלם פיצויים לעובד ללא תלות בסעיף הזה.

(3) שום דבר שבסעיף הזה לא יתבאר כאילו הוא מונע עובד מלהיפרע פיצויים לפי הפקודה הזאת מאת הקבלן במקום הראש.

(4) סעיף זה לא יחול בשום מקרה, שבו אירעה התאונה במקום אחר ולא במקום שבו, או עליו, או בקרבו, קיבל על עצמו הראש לבצע את העבודה, או הנמצא — בדרך אחרת — בשליטתו או בהנהלתו.

כביעות לפקרי
פשיטת־רגל של
מעביד.

9.—(1) מקום שהתקשר מעביד כל־שהוא בחוזה עם מבטחים כל־שהם, בגין כל אחריות בפני עובד כל־שהוא, לפי הפקודה הזאת, כי אז במקרה שנעשה המעביד פושט רגל, או שהוא מגיע לכלל פשרה או סידור עם נושיו, או — אם המעביד הוא גוף בני אדם מאוגד או בלתי מאוגד — במקרה שהגוף הזה מתחיל מתפרק או מתפרד, תועברנה (ותוקנינה) לעובד זכויותיו של המעביד כלפי המבטחים בגין אותה אחריות, למרות כל דבר שבחוק המתייחס לפשיטת־רגל או פירוק או התפרדות של גוף בני־אדם מאוגד או בלתי־מאוגד, ולאחר כל העברה כזאת תהיינה נודעות למבטחים אותן הזכויות והתקנות עצמן, והם יהיו כפופים לאותן ההתחייבויות עצמן, כאילו היו הם המעביד:

בתנאי שלא תהיה מוטלת על המבטחים התחייבות גדולה יותר כלפי העובד מזו שהיתה מוטלת עליהם כלפי המעביד.

(2) אם התחייבותם של המבטחים כלפי העובד פחותה מהתחייבותו של המעביד כלפי העובד, רשאי העובד להביא הוכחות על היתרה בפשיטת־הרגל או בחיסול.

(3) למרות כל דבר הכלול בכל חוק, העומד אותה שעה בתקפו, יוכלל בין החובות, הטעונים תשלום בדין־קדימה לכל חובות אחרים במקרה של פשיטת־רגל או פירוק או התפרדות של גוף בני־אדם מאוגד או בלתי־מאוגד, הסכום המגיע בגין כל פיצויים או אחריות לפיצויים לפי הפקודה הזאת, שנתרבה לפני תאריכה של פשיטת־הרגל, או — במקרה של גוף בני־אדם מאוגד או בלתי־מאוגד — לפני התאריך שאותו רואים כתאריך תחילת פירוק או התפרדות לפי קביעותיה של כל פקודה, העומדת בתקפה, והנוגעת בפירוקו או התפרדותו של גוף בני אדם מאוגד או בלתי־מאוגד.

מקום שהפיצויים הם תשלומים שבועיים, יחשב — לצורך הקביעה הזאת — לסכום, המגיע בגין אותם פיצויים, הסכום שהיה קונה — אילו הושקע בקניית תשלום־שנתי לכל ימי־החיים מחברת ביטוח רשומה בפלשתינה (א"י) — תשלום־שנתי למען העובד, השווה לשבעים וחמישה אחוזים מן המאה בשוויו השנתי של התשלום השבועי.

(4) מקום שנתמנה נקוט מטעם המחזיקים בתעודות-חוב של חברה או של אגודה שיתופית, המובטחות בשעבוד עולה ויורד, או שננקטה אחיזה — בכל רכוש חכלול בשעבוד או כפוף לו — בידי המחזיקים ההם בתעודות-חוב או מטעמם, כי אז —

(א) אם התקשרו החברה או האגודה בחוזה עם מבטמים כל-שהם בגין כל אחריות — לפי הפקודה הזאת — כלפי כל עובד (ובכלל זה חבר האגודה), תועברנה ותוקנינה זכויות החברה או האגודה על המבטחים בגין האחריות ההיא לעובד (ובכלל זה חבר האגודה) באותו האופן, כאילו ניתן צו לפירוק החברה או האגודה;

(ב) אם לא נתקשר כל חוזה כזה, יהיה נודע לסכום, המגיע בגין כל פיצויים — לפי הפקודה הזאת — שעליו נתרבתה התחייבות לפני תאריך מינוי הנקוט או נקיטת האחיזה כאמור לעיל, הכול לפי העניין, דין-קדימה בהתאם לקביעותיו הקודמות של הסעיף הזה.

(5) הסעיף הזה לא יחול מקום שחברה או אגודה שיתופית מפורקת מרצון רק לצורך הקמתן מחדש, או במקרה חברה — לצורך התמזגותה עם חברה אחרת, או במקרה של אגודה שיתופית — לצורך התמזגותה עם אגודה שיתופית אחרת או רישומה כחברה.

(6) קביעותיו של הסעיף הזה בגין (זכויות-) בכורה ודיני-קדימה לא תחולנה מקום שפושט הרגל, או חברה או אגודה שיתופית המתפרקות, התקשרו בחוזה כזה כאמור לעיל עם מבטחים:

בתנאי שאם המבטחים אינם יכולים לעמוד בהתחייבותיהם, או שהתחייבותם של המבטחים פחותה מהתחייבותו של המעביד כלפי העובד, יהיה העובד זכאי — בגין כל חסר (חי"ת וסמ"ך סגולות) שסבל עלידי-יכך — באותם (זכויות-) בכורה ודיני-קדימה, כאילו לא התקשר המעביד בחוזה עם מבטחים כל-שהם.

חלק ד' — תנאי פיצויים.

10.—(1) משא-ומתן משפטי בדבר היפרעות פיצויים — לפי הפקודה הזאת — על חבלה לא יהיה עשוי להיות מקויים, אלא-אם נמסרה הודעה על התאונה בהקדם, העשוי להיות מעשי לאחר שאירעה התאונה, ולפני שעזב העובד מרצונו את ההעבדה שבה נחבל, ואלא-אם נערכה תביעת הפיצויים בגין אותה תאונה במשך שישה חדשים מאז אירעה התאונה שגרמה לחבלה, או — במקרה מוות — במשך שישה חדשים מזמן המיתה:

בתנאי כי —

(א) היעדר אותה הודעה או כל ליקוי או אי-דיוק בה לא ישמשו מחסום בפני קיומו של אותו משא-ומתן משפטי, אם הוכח כי המעביד ידע את דבר התאונה מכל מקור אחר בזמן התאונה או בסמוך לו, או אם נמצא במשא-ומתן המשפטי על יישוב התביעה, כי המעביד אינו נפגע — או לא יהיה נפגע — לרעה בלמדו זכות על עצמו, אם תינתן אז הודעה או הודעה מתקנת והדיון במשפט יידחה, בגלל ההיעדר, הליקוי או אי-הדיוק, או שאותם היעדר, ליקוי או אי-דיוק נגרמו מתוך שגיאה, היעדרות מפלשתינה (א"י) או סיבה מסתברת אחרת; וכן

(ב) חלולן עריכת תביעה במשך התקופה הנקובה לעיל לא ישמש מחסום בפני קיומו של אותו משא-ומתן משפטי, אם נמצא שהחלולן נגרם מתוך שגיאה, היעדרות מפלשתינה (א"י) או סיבה מסתברת אחרת.

הודעה על תאונה
ותביעת פיצויים.

(2) הודעה בגין חבלה לפי הפקודה הזאת מותר למסרה למעביד בכתב או בעל-פה (או — אם יש יותר ממעביד אחד — לאחד מאותם המעבידים) או לכל קמאי (מנהל עבודה) או פקיד אחר, שבהשגחתם מועבר העובד, או לכל אדם שאותו ייעד המעביד לתכלית זו, והיא תפרש את שמו וכתובתו של האדם שנחבל ותציין בשפה רגילה את סיבת החבלה והתאריך שבו אירעה התאונה.

(3) אם ההודעה היא בכתב מותר לתיתה מתוך מסירה למקום מושבו או מקום עיסוקו של האדם, שלו יש לתיתה; או מתוך משלוח בדואר במכתב רשום הערוך לכתובתו של האדם האמור.

(4) מקום שהמעביד הוא גוף בני-אדם, בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, מותר לתת את ההודעה — אם היא בכתב — גם מתוך מסירה למעביד, או משלוח בדואר במכתב רשום הערוך לפי כתובתו של המעביד, במשרדו, או — אם יש בנמצא יותר ממשרד אחד — במשרד ממשרדיו של אותו גוף.

11.—(1) שמור יישמר בקביעות, מתוך הצגה במקום ניכר לעין בכל מכרה, בית-חרושת או מקום עבודה, או בקרבתם, ושב ויכלו לקראו בנוחות בני-האדם המועבדים, סיכום — באותו טופס, שיהיה המנהל עשוי לקבעו — של דרישותיה של הפקודה הזאת, בדבר מתן הודעה על התאונות ועריכת תביעות והפרוצידורה שלפיה יש לנהוג במקרה של מחלות, תעשייתיות, ובמקרה שאותו סיכום מיטשטש, נמחק או נשמד יחודש בכל המהירות המסתברת. במקרה של אי-מילוי אחר קביעותיו של הסעיף-הקטן הזה יאשם הבעל, הסוכן או המנהל של המכרה, או המחזיק או המנהל של בית-החרושת או מקום העבודה, בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של חמישה פונטים, וכל משא-ומתן משפטי כזה רשאי מפקח-עבודה לכווננו ולנהלו.

(2) היעדר הודעה — או כל ליקוי או אי-דיוק שבהודעה — על תאונה, הנדרשת לפי סעיף 10, לא יישמשו מחסום בפני קיומו של משא-ומתן משפטי על היפרעות פיצויים לפי הפקודה הזאת, מקום שהמעביד הוא בעליו של מכרה או מחזיקו או מנהלו של בית-חרושת או מקום עבודה —

(א) אם לא הוצג סיכום כזה כאמור לעיל בהתאם לקביעותיו של הסעיף הזה, או

(ב) אם הודע על התאונה בידי המעביד או בשמו לפי פקודת התאונות ומחלות משלח-יד (הודעה), 1945, או

(ג) אם נרשמה התאונה בפנקס תאונות כל-שהוא, המוחזק בידי המעביד או מטעמו במכרה, בבית-החרושת או במקום העבודה, או

(ד) אם טופל בכתב בחדר לעזרה-ראשונה במכרה, בבית-החרושת או במקום העבודה.

(3) כדי להקל את מתן ההודעה על תאונות לצורך הפקודה הזאת, יישמר בכל מכרה, בית-חרושת או מקום עבודה פנקס, בטופס כפי שיקבענו המנהל, ובו יהיה רשאי העובד שנחבל, או אדם אחר הפועל מטעמו, לרשום את הפרטים — כפי שיקבעם המנהל — של תאונות הקורות לבני-אדם המועבדים במכרה, בבית-החרושת או במקום העבודה, ורשומה באותו פנקס, אם נערכה בהקדם, העשוי להיות מעשי, לאחר קרות התאונה, תהיה הודעה מספקת על התאונה לצרכי הפקודה הזאת. הפנקס יישמר במקום כזה, שבו יהיו כל עובדי נחבל, המועבד במכרה, בבית-החרושת או במקום העבודה, או כל אדם, הפועל מטעמו בתום לב, עשויים לגשת אליו על-נקלה בכל זמנים מסתברים.

קביעות מיוחדות
בכר הודעה
על תאונה במכרות,
בתי-חרושת
ופקודות עבודה.

מס' 18 לש' 1945.

חלק ה' — פרוצידורה ליישוב שאלות.

פרוצידורה
ליישוב שאלות.

12. נתעוררה שאלה כל־שהיא בכל משא־ומתן משפטי לפי הפקודה הזאת בדבר אחריות לתשלום פיצויים לפי הפקודה הזאת (ובכלל זה כל שאלה אם האדם הנחבל הוא עובד שעליו חלה הפקודה), או בדבר סכום הפיצויים או מישכם לפי הפקודה הזאת, או (פרט למה (למ"ד שוואית) שהותקן במפורש שלא־כן בפקודה הזאת) בדבר זכות בכל דמי־התפצות או סכומם לפי הפקודה הזאת, כי אז, אם לא יושבה השאלה מתוך הסכם, תישוב — מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת — בבוררות בהתאם לתוספת השנייה.

חלק ו' — תקנות אלטירנאטיביות.

תקנות כנגד
המעביד ללא
תלות בפקודה.

13. — (1) כשנגרמה החבלה מתוך רשלנותם האישית או פעלם במזיד של המעביד או של איזה אדם, שלפעלו או אי־עשייתו אחראי המעביד, לא ישפיע שום דבר שבפקודה הזאת על כל אחריות אזרחית של המעביד, אולם במקרה ההוא רשאי העובד — לפי בחירתו — לתבוע פיצויים לפי הפקודה הזאת או לנקוט במשא־ומתן משפטי ללא־תלות בפקודה הזאת, אך המעביד לא יהיה צפוי לשלם לעובד פיצויים על חבלה בתאונה, שמקורה בהעבדה או במהלכה, גם ללא תלות בפקודה הזאת וגם לפיה כאחת, ולא יהיה צפוי לכל משא־ומתן משפטי ללא־תלות בפקודה הזאת, אלא במקרה אותם רשלנות אישית או פעל במזיד האזורים לעיל.

(2) אם הוגשה — במשך הזמן שהוגבל בזה לעיל לשם נקיטת משא־ומתן משפטי לפי הפקודה הזאת — תביעה משפטית לשם היפרעות נזקים, ללא־תלות בפקודה הזאת, על חבלה שנגרמה בתאונה, ובאותה תביעה משפטית או לאחר ערעור הוכרע כי החבלה היא חבלה, שלה אין המעביד אחראי בתביעה משפטית כזאת, אך הוא היה צפוי לשלם פיצויים לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, תידחה התביעה המשפטית; אולם בית־המשפט שבפניו נדונה התביעה המשפטית, או — אם ניתנה ההכרעה בערעור — בית־הדין היושב לערעור, יגש, אם בוחר בזאת הטוען, לשום אותם הפיצויים, אך רשאי הוא לבכות מהם את כל היציאות, או חלקן, אשר — לפי שיקול דעתו — גרמן הטוען מתוך שכוונן את התביעה המשפטית במקום לנהוג לפי הפקודה הזאת. בכל משא־ומתן משפטי לפי הסעיף־הקטן הזה, כששם בית־המשפט — או בית־הדין היושב לערעור — את הפיצויים, יתן תעודת־אישור על הפיצויים שגמל ועל ההוראות שנתן בדבר ניכויין של הוצאות, ולאותה תעודת־אישור יהיו נודעים כוחו ונפקותו של פסק־דין של בית־המשפט או של בית־הדין היושב לערעור לפי הפקודה הזאת.

תקנות כנגד
מעביד וזר כאחד.

14. מקום שנגרמה החבלה, אשר עליה עשויים פיצויים להשתלם לפי הפקודה הזאת, במסביבות, היוצרות התחייבות חוקית באיזה אדם, שאינו המעביד, לשלם נזקים, דייה או פיצויים במקום דייה, בגינה —

(א) רשאי העובד לנקוט במשא־ומתן משפטי הן על האדם ההוא כדי להיפרע (ממנו) נזקים, דייה או פיצויים במקום דייה, והן על כל אדם, הצפוי לשלם פיצויים לפי הפקודה הזאת, על אותם פיצויים — כאחד, אולם לא יהיה זכאי להיפרע גם נזקים או דייה או פיצויים במקום דייה וגם פיצויים לפי הפקודה הזאת — כאחד; וכן

(ב) אם גפרע העובד פיצויים לפי הפקודה הזאת, יהיו האדם, ששילם את הפיצויים, וכל אדם, שנקרא לשלם דמי־התפצות לפי סעיף 8, זכאים להתפצות מידי האדם הצפוי כך לשלם נזקים, דייה או פיצויים במקום דייה; וכל

שאלות בדבר הזכות בכל דמי-התפצות כאלה וסכומם תיושבנה — באין הסכם — בבוררות בהתאם לקביעותיה של התוספת השנייה.

חלק ז' — קביעות אדמיניסטרטיביות.

מינויים ותנולים
של מחווי-דעה
רפואיים.

15.—(1) הנציב העליון רשאי למנות אותם רופאים מוסמכים להיות מחווי-דעה רפואיים לצרכי הפקודה הזאת, ככל אשר יהיה עשוי לקבוע, ותגמוליהם של מחווי-הדעה הרפואיים, וההוצאות האחרות שבהן יעמדו לפי הפקודה הזאת, ישולמו בהתאם לכללים שיתקינם.

(2) מקום שהועבד מחווי-דעה רפואי כרופא בזיקה לכל מקרה בידי מעביד או עובד או בשמם או בידי כל מבטחים, המעוניינים בדבר, לא יפעול כמחווי-דעה רפואי במקרה ההוא.

וערי בוררות.

16.—(1) הנציב העליון רשאי להרשות — בצו — כל ועד, המייצג מעביד ועובדיו, או כל ועד או גוף אחרים, לפעול כוועד בוררות בהתאם לקביעותיה של התוספת השנייה.

(2) כוחותיו של ועד בוררות יהיו ניתנים להשתמש בהם רק בנוגע לעניינים שיתעוררו בזיקה אל מעבידים הנקובים בצו.

(3) כל צו כזה יתקין קביעה על התכונות של ועד הבוררות.

דוחות על תאונות
ופיצויים.

17.—(1) כל מעביד בהעבדות שלגביהן רשאי המנהל להורות בהודעה בעיתון כי עליהן יחול הסעיף-הקטן הזה, ימציא — באותו תאריך שיהיה המנהל עשוי לקבעו או לפניו — למנהל דין-וחשבון נכון, בטופס שיקבעהו המנהל, על תאונות ומחלות משלח-יד, שקרו את העובדים אשר העבידם במשך השנה הקודמת, סכומי הפיצויים ששולמו וכל תשלומים אחרים, ובכלל זה, אלה ששולמו בדרך ביטוח בגין תאונות ומחלות משלח-יד, במשך השנה הקודמת, וכל פרטים אחרים, שיהיה המנהל עשוי לקבעם.

(2) כל אדם, המפר כל קביעה מקביעותיו של הסעיף הזה, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של חמישה פונטים.

חלק ח' — חלות על מחלות תעשייתיות מסויימות.

חלות הפקודה על
מחלות תעשייתיות.

18.—(1) מקום —

(א) שהעיד מחווי-דעה רפואי, שנתמנה לפי הפקודה הזאת, כי עובד חולה במחלה, הנזכרת בתוספת השלישית, ועקב זאת נפסל מלהשתכר שכר מלא בהעבדה שהיה מועבד בה; או

(ב) שהותלה עובד, בהתאם לכל חיקוק העומד בתקפו אותה שעה, מהעבדתו הרגילה בגלל שדבקה בו מחלה כזאת; או

(ג) שגרמה כל מחלה כזאת למותו של עובד;

והמחלה באה בגלל טיבה של כל העבדה, שבה היה העובד מועבד — בזמן כל-שהוא במשך שנים-עשר חודש שלפני תאריך הפסלות או ההתלייה — בין במרות מעביד אחד ובין במרותם של יותר ממעביד אחד, יהיו הוא או התלויים בו זכאים בפיצויים לפי הפקודה הזאת, כאילו היו המחלה או אותה התלייה, כאמור לעיל, חבלת-גוף בתאונה שמקורה באותה העבדה ובמהלכה, מתוך כפיפות לשניונים הבאים:

(i) הפסלות או ההתלייה יטופל בהן כבקורות (ב"ת חרוקת: קו"ף שוואית) תאונה;

(ii) אם הוכח כי בזמן היכנסו להעבדה היציג העובד את עצמו בכתב במזיד ובשקר כאדם שלא היה חולה לפני-כן במחלה, לא יהיו פיצויים עשויים להשתלם;

(iii) הפיצויים יהיו עשויים להיפרע מן המעביד שהעביד את העובד לאחרונה — במשך שנים-עשר החדשים האמורים — בהעבדה שבגלל טיבה באה המחלה: בתנאי כי —

(א) העובד או התלויים בו — אם יידרשו לעשות כן — ימציאו למעביד ההוא אותן ידיעות בדבר שמותיהם וכתובותיהם של כל המעבידים האחרים, שהעבידו אותו בהעבדה במשך שנים-עשר החדשים האמורים, העשויות להיות באחיותו או באחיותם, ואם לא תומצאנה אותן ידיעות, או לא תהיינה מספיקות כדי לאפשר למעביד ההוא לנקוט במשאומתן משפטי לפי התנאי הבא מיד לאחר זה, לא יהיה המעביד ההוא צפוי — לאחר שיוכיח כי המחלה לא דבקה בעובד בשעה שהיה בהעבדתו — לשלם פיצויים; וכן

(ב) אם מתיימר המעביד ההוא, כי המחלה דבקה בעצם בעובד בשעה שהיה בהעבדתו של איזה מעביד אחר, ולא בשעה שהיה בהעבדתו, רשאי הוא להצטרף אל אותו מעביד אחר כצד בבוררות, ואם הוכחה ההתיימרות, יהיה המעביד האחר ההוא אותו המעביד שממנו יהיו הפיצויים עשויים להיפרע; וכן

(ג) אם טיבה של המחלה הוא כזה, שהיא דבקה באדם בתהליך הדרגי, יהיו כל מעבידים אחרים, שהעבידו את העובד במשך שנים-עשר החדשים האמורים בהעבדה שבגלל טיבה באה המחלה, צפויים לתרום למעביד, שממנו עשויים אותם פיצויים להיות נפרעים, אותן תרומות, אשר תהיינה — באין הסכם — נתונות להכרעה בבוררות, לפי הפקודה הזאת, לשם יישוב סכום הפיצויים, או — אם אין סכום הפיצויים שנוי במחלוקת — נתונות להכרעה בבוררות לפי הפקודה הזאת;

(iv) סכום הפיצויים יחושב מתוך זיקה אל השתכרויותיו של העובד במרותו של המעביד, שממנו עשויים הפיצויים להיות נפרעים;

(v) המעביד, שלו יש ליתן הודעה על מקרה המוות, הפסלות או ההתלייה, יהיה המעביד, שהעביד את העובד לאחרונה במשך שנים-עשר החדשים האמורים בהעבדה שבגלל טיבה באה המחלה, ומותר ליתן את ההודעה, אף-על-פי שהעובד עזב מרצונו את העבדתו;

(vi) מוצאים מעביד או עובד את עצמם מקופחים בפעולתו של מחווי-הדעה רפואי בתינתו או בסרבו מלתת תעודת-אישור של פסלות, או בהתלותו או בסרבו מלהתלות עובד לצרכי הסעיף הזה, יעביר המנהל — לאחר שתוגש אליו בקשה (בעניין זה) — את העניין למותב של שלושה מחווי-הדעה רפואיים, שהכרעתו תהיה סופית, ובשעה שיכריע מותב מחווי-הדעה הרפואיים בעניין, יאשר בתעודה גם את מצבו של העובד בזמן שבדקו אותו, ואותה תעודת-אישור מאת מותב מחווי-הדעה הרפואיים תהיה מכרעת.

(2) לצרכי הסעיף הזה יהיה תאריך הפסלות אותו תאריך, שאותו יאשר מחווי-הדעה הרפואי בתעודה בתאריך שבו החלה הפסלות, או — אם אין הוא יכול לאשר בתעודה תאריך כזה — התאריך, שבו ניתנה תעודת-האישור;

בתנאי כי —

(א) מקום שמתיר מותב מחווי-הדעה הרפואיים לערער על סירובו של מחוהה דעה רפואי מלתת תעודת-אישור של פסלות — יהיה תאריך הפסלות אותו תאריך שאותו עשוי המותב לקבוע ;

(ב) מקום שמת עובד ללא השגת תעודת-אישור של פסלות, או אינו מקבל בזמן מותו תשלום שבועי על חשבון פסלות — יהיה זה תאריך המיתה.

(3) הנציב העליון רשאי לתת לפי המלצת המנהל — לאחר התייעצות עם מנהל שירותי-הרפואה— צווים בדבר הרחבת קביעותיו של הסעיף הזה על מחלות אחרות ותהליכים אחרים ועל חבלות הבאות בגלל טיבה של העבודה כל-שהיא, הנקובה בצו, שאינן חבלות בתאונה, בין ללא שינויים ובין מתוך כפיפות לאותם שינויים, העשויים להיות כלולים בצו.

(4) שום דבר שבסעיף הזה לא יפגע בזכויותיו של עובד להיפרע פיצויים בגין מחלה, שעליה אין הסעיף הזה חל, אם המחלה היא חבלת-גוף בתאונה בגדר מובנה של הפקודה הזאת.

קביעות משלימות
בדבר מחלות
תעשייתיות.

19.—(1) אם היה העובד מועבד — בתאריכן של אותן פסלות או התלייה כאמורות לעיל, או עובר לו — בכל תהליך הנזכר בטור השני של התוספת השלישית, והמחלה שדבקה בו היא המחלה הרשומה בטור הראשון של אותה תוספת בצד תיאורו של התהליך, יהיו רואים את המחלה — להוציא מקום שמאשר מחוהה-הדעה הרפואי בתעודה כי לדעתו לא באה המחלה בגלל טיב העבודה — כאילו באה בגלל טיבה של אותה העבודה, אלא-אם יוכיח המעביד את היפוכו של הדבר.

(2) מקום שטוען עובד שהוא חולה במחלה, שעליה חלות קביעותיו של סעיף 18, ופסול בגללה, רשאי המעביד להסכים עם העובד שהוא צפוי לשלם פיצויים בלא לדרוש מן העובד כי ישיג תעודת-אישור מאת מחוהה-הדעה הרפואי הנזכר בקביעות ההן, ולאחר-מכן יהיה העובד זכאי בפיצויים כמו על חבלה בתאונה למן תאריך ההסכם, או למן אותו תאריך אחר, שעליו עשויים הם להסכים ביניהם.

מותר לרשום כל הסכם כזה באופן שהותקן בתוספת השנייה, והלה יהיה ניתן להיכפות על המעביד באופן דומה, ומתוך כפיפות לאותן קביעות עצמן, שבהם ניתן להיכפות על מעביד הסכם לשלם פיצויים במקרה של חבלה בתאונה.

חלק ט' — כלליות.

20. הנציב העליון רשאי להתקין כללים בדבר כל עניין, שמקורו בפקודה הזאת או בכל תוספת שעליה, ובדבר דמים העשויים להשתלם בגינו :

בתנאי כי הכללים, הכלולים בתוספת הרביעית, יעמדו בתקפם, עד-אשר ישונו או יופקעו בכללים שהותקנו לפי הסעיף הזה.

21.—(1) פקודת הפיצויים לעובדים ופקודת הפיצויים לעובדים (הגדלות ומניות), 1945, תופקעה :

בתנאי כי פקודת הפיצויים לעובדים (תיקון), 1943, ופקודת הפיצויים לעובדים (הגדלות ומניות), 1945, תוספנה לחול על מקרים הנקובים בסעיפים 5 ו-3 של הפקודות האמורות כסדרן.

(2) מתוך כפיפות לקביעותיו של הסעיף-הקטן הקודם, תחול הפקודה הזאת — אחל למן תאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — על כל מקרה, בין שאירעה

הפקעה ופינו.

פרק ק"ד.

מס' 21 'ש' 1945.

מס' 17 'ש' 1943.

מס' 21 'ש' 1945.

התאונה, שבה מקורו, לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת, ובין שאירעה לאחריה.

תוספת ראשונה.

(סעיף 6(1)).

סולמות ותנאי הפיזיים.

1.—(1) מקום שתוצאת חבלה היא מוות, יהיו הפיזיים לפי הפקודה הזאת סך מוכלל של סכום, שיחושב בהתאם לקביעות הכלולות בזה להלן, ואם העובד מניח אחריו מִי־שהוא מבני משפחתו (שאינו ילד שלא הגיע לגיל של ארבע־עשרה שנה), התלוי לגמרי בהשתכרויותיו, ונוסף על־כך הוא מניח אחריו ילד אחד או ילדים שלא הגיעו לגיל של ארבע־עשרה שנה, התלויים בו באופן כזה, גם סך נוסף (הנקרא להלן „קצובת הילדים“) של סכום, שיחושב בהתאם לקביעות הכלולות בזה להלן.

סכום פיזיים
המשתלמים
במקרי מוות.

(2) הסך המוכלל יחושב בהתאם לקביעות הבאות:—

(א) הניח אחריו העובד תלויים כל־שהם, התלויים לגמרי בהשתכרויותיו, יהיה הסך המוכלל סך השווה להשתכרויותיו בהעבדתו של אותו מעביד עצמו במשך שלוש השנים שקדמו לחבלה בסמוך לה, או סך של מאתיים וחמישים פונטים, הכול לפי הסך הגדול יותר, אבל לא יעלה בשום מקרה על חמש מאות פונטים;

(ב) היתה תקופת העבדתו של העובד אצל המעביד האמור פחותה משלוש השנים האמורות, יהיו רואים את סכום השתכרויותיו במשך שלוש השנים האמורות — לצרכי סעיף־קטן (א) הקודם — כשווה לסכום שהוא גדול פי מאה וחמישים ושישה בהשתכרויותיו השבועיות הממוצעות במשך תקופת העבדתו למעשה במרותו של המעביד האמור;

(ג) נוכח ינוכה מן הסך שחושב כלעיל סכום התשלומים השבועיים (אם שולמו כאלה), ששולמו לעובד לפני מותו, אבל רק כדי־כך, שהסך המוכלל לא יפחת מן מאתיים וחמישים פונטים; ואם נפרדו תשלומים שבועיים אלה לפי הפקודה הזאת, נוכח ינוכה גם הסכום ששולם בפדייתם;

(ד) אין העובד מניח אחריו כל תלויים בו, התלויים לגמרי בהשתכרויותיו, אבל מניח הוא כל תלויים בו, התלויים כך לחלקים, יהיה הסך המוכלל אותו סך, שלא יעלה על־כל־פנים על הסכום המשתלם לפי הקביעות הקודמות, אשר עליו אפשר יהיה לבוא לכלל הסכום, או אשר — בהיעדר הסכום — יהיה עשוי להיקבע — בבוררות — בסך מסתבר ומתכונתי למידת הפגיעה בתלויים האמורים;

(ה) אין העובד מניח אחריו כל תלויים בו, יהיה הסך המוכלל סכום השווה להוצאות המסתברות שהוצאו לטיפול רפואי בו ולקבורתו, ולא יעלה על שלושים פונט.

(3) סכום קצובת הילדים יחושב בהתאם לקביעות הבאות:—

(א) מניח העובד אחריו לא יותר משלושה ילדים, התלויים לגמרי בהש־תכרויותיו ולא הגיעו לגיל של ארבע־עשרה שנה, תהיה קצובת הילדים בגין כל ילד כזה סך השווה לסכום שיתקבל משיוכפל פונט אחד במספר החדשים שבין מות העובד ובין היום שבו תימלאנה לילד ארבע־עשרה שנה, ולא יושם לב לשברי חדשים;

(ב) מניח העובד אחריו יותר משלושה ילדים כאלה הנזכרים לעיל, תשתלם קצובת הילדים כנזכר לעיל בגין השלושה מאותם הילדים, שהם הצעירים שבהם;

(ג) לא הניח העובד אחריו ילדים כל-שהם, התלויים לגמרי בהשתכרויותיו כאמור לעיל, אך הניח אחריו ילדים כל-שהם, התלויים בו כך באופן חלקי, והם צעירים מבני ארבע-עשרה שנה, תהיה קצובת הילדים אותה מתכונת מן הסכום, שהיה משתלם לפי פסקת-משנה (3) (א) של הפסקה הזאת, אילו היו אותם ילדים תלויים לגמרי בהשתכרויותיו — שעליה עשוי לבוא הסכם, או — באין הסכם — שעשויה להיקבע בבוררות כמסתברת וכמתכונתית למידת הפגיעה בילדים האמורים;

(ד) לא ינוכה שום ניכוי מקצובת הילדים בגין סכומם של תשלומים שבועיים כל-שהם, שהיו עשויים להשתלם לעובד לפי הפקודה הזאת על אותה חבלה עצמה, ואילו אם נפרדו אותם תשלומים שבועיים לפי הפקודה הזאת, ינוכה הסכום ששולם בפדייתם, אם ובמידה שהוא עולה על הסך המוכלל העשוי להשתלם מקצובת הילדים שנתבררה לפי הקביעות הקודמות.

סכום פיצויים
המשתלם במקרי
הינטל-יכולת
גמור או חלקי.

2.—(1) מקום שנגרם הינטל יכולת-עבודה גמור בתוצאת החבלה, יהיו הפיצויים לפי הפקודה הזאת תשלום שבועי, במשך הינטל-היכולת, שלא יעלה על שני שלישים בהשתכרויותיו השבועיות הממוצעות של העובד במשך שנים-עשר החדשים הקודמים, אם הועבד זמן ממושך כזה אצל אותו מעביד עצמו, ולא (ו"ו קמוצה) — במשך כל תקופה קצרה יותר שבהמשכה הועבד אצל אותו מעביד עצמו, ואותו תשלום שבועי אינו צריך לעלות על ארבעה פונטים;

בתנאי כי — מקום שהתשלום השבועי, אשר חושב כאמור, הוא פחות משני פונטים, יהיה העובד זכאי — בגין הינטל-היכולת הגמורה ובהמשכה — בתוספת שבועית השווה למחציתו של ההפרש שבין אותו תשלום שבועי לבין סך של שני פונטים או השתכרויותיו השבועיות הממוצעות; הכול לפי הסכום הקטן יותר, ואותה תוספת ינהגו בה לצרכי הפקודה הזאת כאילו היתה חלק מן התשלום השבועי.

(2) מקום שבה הינטל יכולת-עבודה חלקי בתוצאת החבלה, יהיו הפיצויים לפי הפקודה הזאת תשלום שבועי במשך הינטל-היכולת, שיחושב כלהלן: —

(א) אם היה התשלום השבועי המכסימאלי עולה — לו היה הינטל-היכולת גמור — לשני פונטים או למעלה מזה, יהיה התשלום השבועי במקרה של הינטל-יכולת חלקי שני שלישים בהפרש שבין סכום השתכרויותיו השבועיות הממוצעות של העובד לפני התאונה והסכום השבועי הממוצע שהוא משתכר או יכול להשתכר באיזו העבדה או איזה עסק נאותים לאחר התאונה, ואותו תשלום שבועי לא יעלה על ארבעה פונטים.

(ב) אם היה התשלום השבועי המכסימאלי עולה — לו היה הינטל-היכולת גמור — ביחד עם אותה תוספת, אם יש כזאת בנמצא, שנקבעה לפי התנאי לפסקת-משנה (1) במקרה של הינטל-יכולת גמור כדי פחות משני פונטים, יהיה התשלום השבועי — במקרה של הינטל-יכולת חלקי — סך שמתכונתו להפרש האמור היא כמתכונתו של התשלום השבועי המכסימאלי האמור — ביחד עם אותה התוספת כאמור לעיל — לסכום השתכרויותיו השבועיות הממוצעות של העובד לפני התאונה.

כספים קביעות
השתכרויות.

3.—(1) לצרכי קביעותיה של התוספת הזאת המתייחסות ל"השתכרויות" ו"השתכרויות שבועיות ממוצעות" של עובד יישמרו הכללים הבאים:—

(א) השתכרויות שבועיות ממוצעות תחושבנה באותו אופן, שיהיה מכון באופן הטוב ביותר לתת את השיעור לשבוע, שלפיו גומלים לעובד:

בתנאי כי מקום שבגלל קוצר הזמן שבו שהה העבוד בהעבדתו של מעבידו או בגלל תנאי ההעבדה, לא יהיה בדבר משום מעשיות — בתאריך התאונה — לחשב את שיעור התגמולים, מותר לתת את הדעת על הסכום השבועי הממוצע, שאותו היה משתכר — במשך שנים-עשר החדשים שקדמו לתאונה — אדם באותה דרגה עצמה המועבד באותה עבודה עצמה אצל אותו מעביד עצמו, או — באין אדם המועבד כן — אדם באותה דרגה עצמה המועבד באותו סוג עצמו של העבודה ובאותו מחוז עצמו;

(ב) מקום שהתקשר עובד בחווי-שירות, ההולכים כאחד, עם שני מעבידים או יותר, שלפיהם עבד פעם אצל מעביד אחד ופעם אחרת אצל מעביד אחר, תחושבנה ההשתכרויות השבועיות הממוצעות כאילו היו השתכרויותיו — לפי כל אותם חוזים — השתכרויות בהעבדתו של המעביד, שאצלו עבד בזמן התאונה;

(ג) העבדה אצל אותו מעביד עצמו יהיה מובנה העבדה אצל אותו מעביד עצמו בדרגה שבה היה העובד מועבד בזמן התאונה, ללא הפסקה עקב היעדרות מעבודה בגלל מחלה או בגלל כל סיבה אחרת שאין להימנע ממנה; (ד) מקום שהיה המעביד רגיל לשלם לעובד סך לכיסוי כל הוצאות מיוחדות, שנשתרגו עליו בגלל טיב העבדתו, לא יחושב הסך, ששולם כן, כחלק מהשתכרויותיו;

(ה) לצורך הפסקה הזאת ייחשב להשתכרויותיו השנתיות של חבר לאגודה שיתופית, שלו גומלים מנה ברווחים או בהשתכרויות ברוטו, הסך שנוקף לזכותו בספרי האגודה — במשך שנים-עשר החדשים הקודמים — כמנתו באותם רווחים או השתכרויות; והשתכרויותיו השבועיות הממוצעות תהיינה ממוצעה של אותה מנה לשבוע במשך תקופת חברות, שלא תעלה על חמישים ושניים שבועות עובר לאותה תאונה.

(2) לאחר שיבקש זאת ממעבידו עובד שנחבל, ימציא אותו מעביד בכתב רשימה של השתכרויותיו של העובד, שלפיה אפשר יהיה לחשב את סכומן של השתכרויות שבועיות ממוצעות לצורך קביעת סכומו של כל תשלום שבועי לפי הפקודה הזאת.

4.—(1) במקרה מוות, יושלש התשלום בבית-המשפט המחוזי, אלא אם שולם בדרך אחרת כאשר נקבע בזה להלן, וקבלת הרשם של בית-המשפט תהיה פטר מספיק על כל סכום שהושלש כן בבית-המשפט. כל כספים שהושלשו כן בבית-המשפט יופקדו או יושקעו באופן שאותו אישר בדרך-כלל מוכיר הכספים של הממשלה, ויוצאו מקופת בית-המשפט כפי שיהיה בית-המשפט עשוי להורות מתוך כפיפות לקביעותיהם של כללי בית-משפט כל-שהם.

(2) למרות כל דבר שבפסקה-משנה (1) של הפסקה הזאת ישולם התשלום — אם יוסכם כן — במקרה של מוות, מקום שאין העובד מניח כל תלויים בו, לנציגו האישי החוקי, או — באין נציג כזה — לאדם שלו מגיעות יציאות הטיפול הרפואי והקבורה.

השלשת פיצויים
בבית-משפט
במקרה של מוות.

מס' 33 לש' 1040.

(3) מקום שהושלשו — לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת הפיצויים לעובדים (תיקון), 1940 — סכומים כלשהם בבית-המשפט המחוזי בויקה אל מותן של עובד; ואותם סכומים שולמו ליחיד או למוסד לפי צו מאת בית-המשפט, רשאי רשם בית-המשפט לקרוא לאותם יחיד או מוסד ליתן דינר-חשבון על אותם ספים; ולאחר שמיעת המשיב רשאי בית-המשפט להפקיע — על דעת עצמו — את צו הקודם וליתן אותו צו, אשר ימצאהו לצודק על תשלום—לבית-המשפט— של כל סכומים, ששולמו כן למשיב, וכן רשאי הוא לצוות על הפקדתם או השקעתם של אותם סכומים באופן שנקבע בפסקת-משנה (1) של הפסקה הזאת. כל אדם החדל מליתן דינר-חשבון על כל ספים, משנדרש לעשות כן כאמור לעיל, מותר לראותו כאשם בבזיון בית-משפט.

אופן יישוב
שאלות בדבר
תלויים.

5. כל שאלה בדבר מי הוא תלוי או בדבר הסכום העשוי להשתלם לכל תלוי תיושב — באין הסכם — בבוררות, או — אם לא יושבה כן לפני ההשלשה בבית-המשפט לפי התוספת הזאת — תיושב בבית-המשפט המחוזי.

כוח לשנות
הקצאת פיצויים
בין תלויים.

6. מקום שלאחר אשר מוגשת בקשה לבית המשפט המחוזי, מתלבן, כי בגלל הזנחת ילדים מצדה של אלמנה, או בגלל שינוי במסיבותיהם של התלויים השונים, או בגלל כל סיבה מספקת אחרת, יש צורך לשנות צו של בית-משפט או גמילות בדבר הקצאתו של כל סך ששולם כפיצויים בין התלויים האחדים או בדבר האופן שבו יושקע כל סך, העשוי להשתלם לכל תלוי כזה, או למה יינתן, או איך יטופל בו בדרך אחרת, רשאי בית-המשפט לתת אותו צו על שינויים של הצו או הגמילות הקודמים, ככל אשר יהיה בית-המשפט עשוי לראות לנכון במסיבות המקרה.

השלשה בבית
משפט של תשלומים
שבעויים העשויים
להשתלם לכנייארם
השרויים בפסלות.

7. מקום שעשוי להשתלם תשלום שבועי לאדם השרוי בפסלות חוקית, רשאי בית-משפט מחוזי לצוות לאחר שמוגשת בקשה לבית-המשפט כי התשלום השבועי יושלש בבית-המשפט במשך הפסלות, וקביעותיה של התוספת הזאת בגין ספים, שבתוספת הזאת נדרש להשלישם בבית-משפט, תחולנה על ספים שיושלשו בבית-משפט בהמשך לכל צו כזה.

תנאים בדבר
עמידה לבדיקה
רפואית בפעם
ראשונה.

8. מקום שמסר עובד הודעה על תאונה, או מקום שאירעה תאונה שבגינה וותר על הצורך למסור הודעה לפי הפקודה הזאת, יעמיד את עצמו — אם ידרוש ממנו זאת המעביד — לבדיקה בידי רופא מוסמך, שאותו ימציא ולו ישלם המעביד, ואם מסרב הוא מלהעמיד את עצמו לאותה בדיקה אן הוא מפריע אותה בדרך כל-שהיא, תותלה זכותו בפיצויים, ובנקיטת משא-ומתן משפטי או בהמשכתו לפי הפקודה הזאת ביחס לפיצויים, עד שתתקיים אותה בדיקה.

עמידה לבדיקה
רפואית מתקופה
לתקופה.

9. כל עובד, המקבל תשלומים שבועיים לפי הפקודה הזאת, יעמיד את עצמו — אם ידרוש ממנו זאת המעביד — מזמן לזמן לבדיקה בידי רופא מוסמך, שאותו ימציא ולו ישלם המעביד, ואם העובד מסרב מלהעמיד את עצמו לאותה בדיקה, או מפריע את הבדיקה בדרך כל-שהיא, תותלה זכותו באותם תשלומים שבועיים עד שתתקיים אותה בדיקה.

קביעות בדבר
עמידה לבדיקה
רפואית.

10.—(1) עובד לא יהיה נדרש להעמיד את עצמו לבדיקה בידי רופא, בין לפי פסקה 8 ובין לפי פסקה 9, אלא בהתאם לכללים שהתקינם הנציב העליון, ולא בהפסקות תכופות יותר מאלה העשויות להיקבע באותם כללים.

(2) מקום שהעמיד עובד את עצמו כן לבדיקה בידי רופא, או שנבדק בידי רופא, שהוא עצמו בחר בו, והמעביד או העובד — הכול לפי העניין — המציאו

האחד למשנהו, במשך שישה ימים לאחר אותה בדיקה, העתק של הדין והחשבון של אותו רופא על מצבו של העובד, כי אז — במקרה שלא באו המעביד והעובד לידי הסכם בדבר מצבו של העובד או היותו ראוי להעבדה — יהיה רשם בית המשפט המחוזי רשאי, לאחר שתוגש בקשה בידי שני הצדדים ולאחר שישלמו המבקשים את הדמים שנקבעו, להעביר את העניין למחוז הדעה רפואי.

(3) מחוזה הדעה הרפואי, שלו הועבר העניין כן, יתן תעודת אישור בדבר מצבו של העובד והיותו ראוי להעבדה, בנקבו — מקום שנחוץ הדבר — את סוג ההעבדה שהוא ראוי לה, ואותה תעודת אישור תהיה ראייה מכרעת לעניינים שאותם היא מאשרת.

(4) מקום שאין המעביד והעובד יכולים להגיע לידי הסכם אם באה הינטל-כלתו של העובד עקב התאונה, או באיזו מידה באה, תחולנה קביעותיה של הפסקה הזאת כאילו היתה השאלה שאלה בדבר מצבו של העובד.

(5) אם — לאחר שנדרש לעשות כן — מסרב עובד מלהעמיד את עצמו לבדיקה בידי מחוזה הדעה רפואי, שאליו הועבר העניין כן כאמור לעיל, או מפריע את הבדיקה בדרך כלשהיא, תותלה זכותו בפיצויים, ובנקיטת מאזומתן משפטי כלשהוא או בהמשכו לפי הפקודה הזאת ביחס לפיצויים, או — במקרה של עובד המקבל תשלום שבועי — זכותו בתשלום השבועי ההוא, עד שתתקיים אותה בדיקה.

11. מקום שהותלתה לפי התוספת הזאת זכות בפיצויים, לא יהיו כל פיצויים עשויים להשתלם בגין תקופת ההתלייה.

התליית זכות בפיצויים.

12.— (1) כל תשלום שבועי עשוי להיות שב ונבחן לפי בקשתו של המעביד או של העובד, ולאחר ששב ונבחן כן הוא עשוי להיות מסתיים, מופחת או מוגדל — מתוך כפיפות למאכסימום שנקבע לעיל — ובאין הסכם ייושב סכום התשלום בבוררות לפי הפקודה הזאת:

שוב ונבחן תשלומים שבועיים.

בתנאי כי מקום שהיה גילו של עובד בתאריך התאונה פחות מעשרים שנה, והבחינה מחדש נערכת יותר משישה חדשים לאחר התאונה, והבקשה על הבחינה מחדש נערכה לפני עבור שנים עשר חדש מאז היה העובד לבן עשרים שנה או בהמשכם, מותר להגדיל את סכום התשלום השבועי כדי אותו סכום, שהיה נגמל (לעובד), לו היה העובד משתכר בזמן התאונה את הסכום השבועי שאותו היה משתכר ככל הנראה בתאריך שבו שב ונבחן, אילו לא היה נחבל.

(2) מקום שהבחינה מחדש נערכת יותר משישה חדשים לאחר התאונה, ונטען והוכח כי אילו לא היה העובד נחבל והיה ממשיך באותו סוג עצמו של העבדה, שבו היה מועבד בתאריך התאונה, היו השתכרויותיו השבועיות הממוצעות — במשך שנים עשר החדשים עובר לבחינה מחדש — גדולות או פוחתות בתוצאת תנודותיהם של שיעורי תגמולים, כדי יותר מעשרים אחוזים מן המאה בהשתכרויותיו השבועיות הממוצעות במשך שנים עשר החדשים שקדמו לתאונה (או — אם כבר שונה התשלום השבועי לפני כן לאחר בחינה מחדש — במשך שנים עשר החדשים שקדמו לבחינה ההיא מחדש או לאחרונה באותן בחינות מחדש), ישונה התשלום השבועי כדי כך, שיעשה אותו (תשלום שבועי) שהיה צריך להיעשות, אילו היו שיעורי התגמולים, שנהגו במשך שנים עשר החדשים אשר קדמו לבחינה מחדש, נוהגים במשך שנים עשר החדשים אשר קדמו לתאונה.

הנכלת כוחו
של מעביד לסיים
או להפחית
תשלומים שבועיים.

13. שלא בהמשך להסכם או בוררות לא יהיה מעביד זכאי לסיים או להפחית תשלום שבועי, אלא במקרים הבאים:—

(1) מקום שחזר למעשה עובד, המקבל תשלום שבועי בגין הינטל-יכולת גמור, לעבודה ומשתכר את, הסכום, שהיה משתכרו אילו לא נחבל, מותר להפסיק את התשלום השבועי של פיצויים;

(2) מקום שהשתכרויותיו השבועיות של עובד, המקבל תשלום שבועי, יחד עם אותו תשלום שבועי עולות על סכום השתכרויותיו לפני התאונה, רשאי המעביד להפחית את התשלום השבועי בסכום השווה להפרש שבין השתכרויותיו השבועיות לאחר התאונה והתשלום השבועי;

(3) מקום שאישר רופא, שבדק עובד לפי פסקה 9 של התוספת הזאת, כי העובד החלים לגמרי או לחלקים, או כי אין הינטל-היכולת בא עוד בכללו או בחלקו עקב התאונה, והעתק של תעודת-האישור (שתציין את נימוקיה של דעת הרופא) יחד עם הודעה על כוונתו של המעביד לסיים את התשלום השבועי או להפחיתו באותו סכום האמור בהודעה — כתום עשרה ימים תמימים מתאריך מסירת ההודעה — נמסרו מידי המעביד לעובד, מותר לסיים או להפחית את התשלום השבועי בהתאם לכך:

בתנאי כי —

(א) במקרה הנזכר לאחרונה — אם לפני תום עשרת הימים התמימים האמורים שולח העובד למעביד דין-רוחשבון של רופא מוסמך (ואותו דין-רוחשבון ירשום את נימוקי דעתו) שאינו מסכים אל תעודת-האישור, שאותה מסר כן המעביד, לא יסויים ולא יופחת התשלום השבועי, אלא בהתאם לאותו דין-רוחשבון, או — אם חולק המעביד על אותו דין-רוחשבון ובמידה שהוא חולק עליו — אלא בהתאם לתעודת-האישור, שיתננה מחוזה-דעה רפואי בהתאם לפסקה 10 של התוספת הזאת; וכן

(ב) מקום שהוגשה בקשה בהמשך לפסקה 10 של התוספת הזאת להעביר את הסכסוך למחוקה-דעה רפואי, יהיה מותר למעביד להשליש בבית-המשפט — עד שייושב הסכסוך —

(i) מקום שהיתה ההודעה הודעה לסיים את התשלום השבועי—את כללו של תשלום שבועי, שיהיה נעשה — עשוי להשתלם בינתיים;

(ii) מקום שהיתה ההודעה הודעה להפחית את התשלום השבועי — אותה כמות מכל תשלום שבועי, המשתלם כן, השנוייה במחלוקת; והספים שהושלשו כן בבית-המשפט ישולמו — לאחר יישובו של הסכסוך— למעביד או לעובד בהתאם לנפקות תעודת-האישורו של מחוזה-הדעה הרפואי, כאשר יהיה רשם בית-המשפט המחוזי — באין הסכם — עשוי להכריע.

(ג) שום דבר שבקביעותיה הקודמות של הפסקה הזאת לא יתבאר כאילו הוא מרשה את המעביד לסיים תשלום במקרה כל-שהוא, שבו לא היה זכאי לעשות כן, מלבד לפי הקביעות ההן, או להפחיתו כדי מידה שעדיה לא היה זכאי לעשות כן מלבד לפי הקביעות ההן.

14. מקום שנמשך תשלום שבועי כל-שהוא לא פחות משישה חדשים, מותר לפדות את ההתחייבות לאותו תשלום — משהוגשה בקשה בידי המעביד או בשמו — בתשלום סך מוכלל כדי אותו סכום, אשר — מקום שהינטל-יכולת הוא מתמיד — היה קונה, אילו הושקע בקניית תשלום שנתי מידי לכל ימי-החיים מחברת —

פרייתם של
תשלומים שבועיים.

ביטוח הרשומה בפלשתינה (א"י), למען העובד תשלום שנתי השווה לשבעים וחמישה אחוזים מן המאה בשוויו השנתי של התשלום השבועי, ובכל מקרה אחר — עשוי להתיישב בבוררות לפי הפקודה הזאת, וועד הבוררים או בורר שהוסכם עליו או שופט שלום רשאים לצוות שאותו סך מוכלל יושקע או ישמש באופן אחר לטובת האדם הזכאי בו:

בתנאי כי —

(א) שום דבר שבפסקה הזאת לא יתבאר כאילו הוא מונע עריכת הסכמים לפדיית תשלום שבועי בסך מוכלל, וכן

(ב) קביעותיה של הפסקה הזאת, הקובעות את סכום הסך המוכלל, שבו מותר לפדות תשלום שבועי מקום שהינטל-היכולת הוא מתמיד, לא תחולנה במקרה שבו לא מלאו עדיין לעובד הנחבל בתאריך הבקשה עשרים שנה, ומקום — במקרהו של עובד שנחבל הצעיר מגיל עשרים שנה — שנקבע הסך המוכלל, שבו מותר לפדות תשלום שבועי, בבוררות, תובא בחשבון הזכות — שהיתה נודעת לעובד — בהגדלת התשלום השבועי לאחר בחינה מחדש, לפי פסקת-משנה (1) של פסקה 12 מן התוספת הזאת, לולי התקיימה הפדייה.

15. חדל עובד, המקבל תשלום שבועי, מלשבת בפלשתינה (א"י), יחדל — לאחר-מכן — מלהיות זכאי בקבלת כל תשלום שבועי, אלא אם יאשר מחוזה-דעה רפואי בכתב כי הינטל-היכולת שבא בתוצאת החבלה עלול להיות מתמיד מטיבו, ואם מאשר כן מחוזה-הדעה הרפואי בכתב, יהיה העובד זכאי לקבל מדי רבע שנה ברבע שנה את סכומם של התשלומים השבועיים המתרבים לפרעון במשך רבע-השנה הקודם, כל-זמן שהוא מוכיח — באותו אופן שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעו בכללים — את זהותו ואת הימשכו של הינטל-היכולת שבגיננו משתלם התשלום השבועי.

16. כל סכום, המשתלם כפיצויים לפי הפקודה הזאת, לא יהיה עשוי להינתן לייעוד, שעבוד או עיקול ולא יעבור בפעולת-חוק לאדם כל-שהוא, שאינו העובד, וכן לא תעומת כל תביעה לעומת אותו סכום.

תוספת שנייה.

(סעיף 12).

בוררות, פרוצידורה וכו'.

1. אם קיים ועד בורות כל-שהוא, ולו כוח ליישב עניינים לפי הפקודה הזאת במקרה של מעביד ועובדו, ייושב העניין, שבין אותם מעביד ועובדו, בבוררותו של אותו ועד, או יועבר על-ידיו — לפי שיקול דעתו — לבוררות כנקבע להלן.

2.— (1) אם אין ועד כזה בנמצא, או אם הוועד מעביר כך את העניין לבוררות, או אם חדל הוועד מליישב את העניין במשך שלושה חדשים למן תאריך התביעה, ייושב העניין בידי בורר יחיד, שעליו הסכימו הצדדים, או — בהיעדר הסכם — בידי שופט שלום, שלו נודע כוח שיפוט בשטח שבו התעוררה התביעה, לאחר שיגיש בקשה (על-כך) כל צד מן הצדדים בבוררות; ומשהוגשה אותה בקשה, יפעל אותו שופט שלום כבורר, כנקבע בפקודה הזאת.

(2) במקרה מותו או סירובו, או אי-יכולתו לפעול, של בורר, שעליו הסכימו הצדדים, רשאי כל צד כזה להגיש בקשה, כי העניין ייושב בידי שופט שלום, שלו נודע כוח שיפוט בשטח שבו התעוררה התביעה; ומשהוגשה אותה בקשה, יפעל שופט השלום כבורר, כנקבע בפקודה הזאת.

תנאים ברבר
עובר היושב
מחוצה-לארץ.

הננת פיצויים.

ייושב שאלות
בידי ועד בורות.

ייושב שאלות
בידי בורר מוסכם
או שופט שלום.

3. פקודת הבוררות לא תחול על משא-ומתן משפטי בבוררות לפי הפקודה הזאת.

פקודת בוררות
לא תחול על
משא-ומתן משפטי
בבוררות לפי
הפקודה הזאת.
פרק ו'
כוחותיהם של
ועד בוררות,
בורר מוסכם ושופט
שלום, הפועלים לפי
הפקודה הזאת.

4.—(1) לצורך משא-ומתן משפטי כזה יהיו נודעים לוועד בוררות, לבורר מוסכם או לשופט שלום, הפועלים לפי הפקודה הזאת, אותם הכוחות עצמם להשגת נוכחותם של עדים והראיית תעודות והשבעתם של הצדדים והעדים המתייצבים לפנייהם, או קבלת הצהרתם בהן-צדק, כאילו היה המשא-ומתן המשפטי תביעה משפטית בבית-משפט מחוזי; ורשאים הם, או רשאי הוא, כפי שהם רואים — או הוא רואה — לנאות, להזמין מחוה-ידעה רפואי לשבת יחד אתם או אתו כחבר-מומחה.

(2) כדי לכפות על בני-אדם את נוכחותם, לשם מתן עדות, ולהעניש בני-אדם, החדלים מלהיכח — כשהם מוזמנים — או המסרבים מלהעיד או להראות תעודות שבאחיותם או בכוחם, יהיו נודעים לוועד בוררות, לבורר מוסכם או לשופט שלום, הפועלים לפי הפקודה הזאת, כל הכוחות שבידי בית-משפט מחוזי.

5. מסיים או מפחית מעביד תשלום שבועי, שלא בהתאם לקביעותיה של הפסקה 13 מן התוספת הראשונה על הפקודה הזאת, רשאי העובד לתייק בקשה על בוררות (אם אין משא-ומתן משפטי בבוררות כבר תלוי ועומד בינו ובין מעבידו), וכן רשאי הוא לפנות בבקשה — במשא-ומתן המשפטי שנתכונן כן או במשא-ומתן המשפטי התלוי ועומד — הכול לפי העניין — על גמילת-ביניים, המצווה על המעביד לשלם לעובד אותו סך-מוכלל, שייצג את התשלום השבועי שסויים או את הסכום שבו הופחת התשלום השבועי, שיחושבו למן התאריך שבו סויים או הופחת התשלום השבועי ועד לתאריך שמיעתה של הבקשה או קרוב לאותו תאריך ככל שתרשינה קמסיבות, ולשלם את סכומו של התשלום השבועי לעובד מדי שבוע בשבועו למן גמר התקופה, שהתשלומים עליה נכללו באותו סך-מוכלל, ועד לתאריך שמיעת הבוררות או עד לצו נוסף, וועד הבוררות או הבורר המוסכם או שופט השלום רשאים לתת גמילת-ביניים בהתאם לכך, אולם אותה גמילה תינתן בלי לפגוע בכל צו שיהיו הוועד, הבורר או שופט השלום עשויים לתיתו לאחר שמיעת הבוררות, ובכלל זה צו על כך שהעובד יחזיר את הכספים, או כל חלק מהם, שציוותה גמילת-הביניים לשלמם לו.

גמילת-ביניים
במקרה שמעביד
מסיים או מפחית
תשלום שבועי
שלא כשורה.

6. מתוך כפיפות לקביעותיהם של הפקודה הזאת ושל כללים או כללי בית-המשפט כל-שהם, שהותקנו לפי הפקודה, לא יתחשבו ועד בוררות או בורר מוסכם, הפועלים לפי הפקודה הזאת, בצדדים הטכניים או בצורות המשפטיות או בנהג של בתי-המשפט, ולא יהיו קשורים בכללי עדות וראייה, אלא יסדירו את הפרו-צידורה ואת המשא-ומתן המשפטי שלהם כפי שהם חושבים — או הוא חושב — לנאות לתכלית. הכרעה מהירה בשאלות הממשיות השנויות במחלוקת בין הצדדים, ולתכלית מתן גמילה ללא שהייה.

פרוצידורה של
ועד בוררות
וברר מוסכם.

7.—(1) ועד בוררות או בורר מוסכם רשאים להגיש — אם הם רואים, או הוא רואה, זאת לנכון — כל שאלת-חוק להכרעתו של בית-המשפט המחוזי, אולם חוץ מזאת יהיו כל גמילה, הכרעה או צו של ועד בוררות או בורר סופיים, ולא יהיו נתונים להקשייה בכל בית-משפט שהוא;

הגשת שאלת-חוק
על-ידי ועד בוררות
או בורר מוסכם
והעבר ("ה"א סנו"ה,
ב"ת צרוויה) של
נפילתם של אותם
ועד או בורר,
שהושגה בפשר או
שלא כשורה.

בתנאי שיהיה בית-משפט מחוזי רשאי — לאחר שיגישו בקשה צד כל-שהוא, או אדם כל-שהוא, שעליו משפיעה גמילתם של ועד בוררות או בורר מוסכם,

ומשוכח לדעת כי אותה גמילה הושגה מתוך מרמה או השפעה שלא-כהלכה או באמצעים בלתי-נאותים אחרים — להעביר את הגמילה, וכן יהיה רשאי לתת אותו צו (ובכלל זה צו בדבר כל סכום שכבר שולם לפי הגמילה), שיהיה בית-המשפט עשוי לחשוב לצודק לפי המסיבות.

בקשה על העבר (ה"א סגולה; בי"ת צרוייה) של גמילה, לפי פסקת-המשנה הזאת, לא תיערך לאחר תום שישה חדשים למן תאריך הגמילה, אלא ברשותו של בית-המשפט; ואותה רשות לא תוענק, אלא אם נוכח בית-המשפט לדעת כי החדלון מלערוך את הבקשה במשך אותה תקופה אירע בגלל שגיאה, היעדר מפלשתינה (א"י), או סיבה מסתברת אחרת.

(2) קביעותיו של חלק כ"ב מתקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938 (הדנות בהרצאות ענייני משפטים בשאלות חוק), לא תחולנה על הגשת כל שאלת-חוק לפי פסקת-המשנה הקודמת. במקומן תהיה נודעת נפקות לקביעות הבאות:

(א) בכתב המוגש תורצינה בקיצור אותן עובדות וירומז על אותן תעודות, העשויות להיות נחוצות כדי לאפשר לבית-המשפט להכריע בשאלות-החוק שנתעוררו בו.

בשעת הדיון בעניין יהיו בית-המשפט והצדדים חפשיים להיוקק לכלל הכנן של אותן תעודות, ובית-המשפט יהיה חפשי להקיש מן העובדות והתעודות, שהורצו בכתב המוגש, כל היקש בין עובדתי ובין חוקתי, שהיה יכול להיות מוקש מהן, אילו הוכח בשעת שמיעת הבוררות.

(ב) הכתב המוקש יחתם בידי היושב ראש והמוזכיר — אם יש בנמצא — של ועד הבוררות, או בידי הבורר, ויישלח לרשם בית-המשפט המחוזי בצירוף אותן מספר של העתקים ממנו כמספר הצדדים שבבוררות, ואז יקבע הרשם יום ושעה לשמיעת המשפט, ויגרום לכך כי העתק של הכתב המוגש יימסר לכל צד וצד בבוררות, ולכל אדם אחר, ככל אשר יהיה בית-המשפט עשוי להורות, ויודיע לצדדים ולכל אדם כזה כנוצר לעיל את היום והשעה שנקבעו לשמיעת העניין בבית-המשפט.

(ג) לאחר שמיעת המשפט רשאי בית-המשפט — לאחר שיכריע בשאלה שהוגשה לו — להחזיר את המשפט, יחד עם תזכיר על הכרעתו, לוועד או לבורר, כדי שימשיכו בו בהתאם להכרעה; או אם מסיימת הכרעת בית-המשפט — בשאלה שהוגשה בפניו — את כל העניין, רשאי בית-המשפט ליתן גמילה בבוררות בהתאם לאותה הכרעה.

(ד) בית-המשפט רשאי להחזיר את המשפט לוועד או לבורר, כדי שירצו את העניין מחדש או כדי שיערכו הרצאה נוספת.

8. הקביעות הבאות תחולנה בגין משאומתן משפטי בפני שופט שלום, הפועל לפי הפקודה הזאת:—

(1) בקשה כל-שהיא, הערוכה אל שופט שלום לפי הפקודה הזאת, תיערך בכתב, ותתויק בבית-המשפט של שופט השלום יחד עם מספר מספיק של העתקים מאותה בקשה לשם מסירתם לכל משיב הניקב בה בשמו:

בתנאי כי מקום שהמבקש הוא עובד, ואינו מיוצג על ידי עורך-דין, רשאי אותו מבקש להרצות את בקשתו בעל-פה בפני שופט שלום, שירשום אותה ברשומה, ולאחר-מכן יכין בקשה בכתב למען אותו עובד, ואם יש צורך בכך, יעביר אותה בקשה, יחד עם מספר העתקים הדרוש, לבית-המשפט שלו שיפוט בעניין.

עיתון מיום 31.1.38,
ל' 05

פרוצידורה בפני
שופט שלום
הפועל לפי
הפקודה הזאת.

(2) הבקשה תכלול את הפרטים הבאים:—
 (א) שם בית-המשפט, שבו תעמוד לביור; ;
 (ב) שמותיהם וכתובותיהם המלאים של המבקש והמשיבים; ;
 (ג) מקום שהמבקש, או משיב כל-שהוא, הוא אדם השרוי בפסלות —
 הרצאת-דברים על-יכך; וכן
 (ד) הרצאת-דברים קצרה על המסיבות, שלפיהן נערכת הבקשה, וההנחה
 או הצו, שאותם תובע המבקש.

(3) משתייקה בקשה כזאת כאמורה לעיל, יקבע הבלר הראשי של בית-
 המשפט, שבו תעמוד להתברר הבקשה, יום לשמיעת הבקשה, ויגרום לכך
 שהעתקה יימסר לכל משיב, ויודיע לצדדים על היום והשעה שנקבעו לשמיעת
 הבקשה.

(4) במשך עשרה ימים מתאריך מסירת העתק הבקשה לו — או במשך אותו
 הזמן פחות או מוארך, שיהיה שופט השלום עשוי להורות בכל זמן —
 יתייק המשיב תשובה בכתב על אותה בקשה, ומתוך כפיפות לכל תשובה
 שתוייקה כן ולתנאים הבאים, ייחשב הדבר כי הודה בפרטים (שמסרם)
 המבקש, ובמקרה של תביעת-פיצויים — בצפיות (צד"י שוואיח) לשלם פיצויים
 לפי הפקודה הזאת:

בתנאי כי במקרה של אי-מילוי אחר פסקת-המשנה הזאת, רשאי שופט
 השלום — באותם תנאים שיראם לנכונים — בין להמשיך בביור הבקשה
 ולהתיר למשיב להפיק תועלת מכל עניין שהיה יכול לעוררו אילו תייק
 תשובה בכתב, או לדחות (דל"ת פתוחה) את המשא-והמתן המשפטי כדי
 לאפשר למשיב לתייק תשובה כזאת:

ועוד בתנאי כי משיב החדל מלתייק תשובה לא ייחשב לו הדבר בשום
 פנים כי הודה באמיתותה של הרצאת-דברים כל-שהיא בבקשה, שבה מוכחשת
 התחייבות לשלם פיצויים, בכללה או במקצתה.

(5) המשיב יתייק — יחד עם תשובתו לפי פסקת-המשנה הקודמת — העתקים
 של אותה תשובה בשביל המבקש ובשביל כל אחד מן המשיבים האחרים,
 אם יש כאלה בנמצא, והבלר הראשי של בית-המשפט יגרום לכך — בהקדם
 האפשרי לאחר קבלו אותם העתקים — כי אלה יימסרו למבקש ולמשיבים
 האחרים, אם יש כאלה בנמצא.

(6) תקנות הפרוצידורה בבתי-משפט שלום, 1940, לא תחולנה על כל משא-
 ומתן משפטי בפני שופט שלום לפי הפקודה הזאת, אלא — מתוך כפיפות
 לקביעותיהם של הפקודה הזאת ושל כללים או כללי בית-משפט כל-שהם
 שהותקנו לפי הפקודה הזאת — לא יתחשב שופט שלום, הפועל לפי הפקודה
 הזאת, בצדדים הטכניים או בצורות המשפטיות או בנוהג בבתי-המשפט, ולא
 יהיה קשור בכללי עדות וראייה, אלא יסדיר את הפרוצידורה ואת המשא-
 והמתן המשפטי שבפניו, ככל אשר יראה לנכון, לתכלית הכרעה מהירה
 בשאלות הממשיות השנויות במחלוקת בין הצדדים, ולתכלית מתן גמילה ללא
 השהייה.

9—(1) היה ערעור בפני בית-המשפט המחוזי, היושב לדין כבית-משפט
 לערעורים, על גמילה סופית של שופט שלום, הפועל כבורר לפי הפקודה הזאת.
 (2) כללי בית-המשפט והנוהג, המסדירים ערעורים בפני בית-המשפט המחוזי,
 לא יחולו על ערעור לפי הפסקה הזאת, אך הודעה על ערעור, הרושמת את

עיתון מיום 15.1.40,
 ע' 20.

ערעור בפני
 בית-משפט מחוזי
 על גמילה סופית
 של שופט שלום.

הנימוקים לכך, תוגש במשך שלושים יום למן מתן הגמילה, אם ניתנה בנוכחותו של המערער, או מיום מסירת הודעה בכתב לו, אם ניתנה בהיעדרו:
בתנאי כי מערער רשאי להגיש ערעור לפני שתימסר אותה הודעה.

10.—(1) הכרעת בית-המשפט המחוזי בשאלת חוק לפי פסקה 7, או בערעור לפי פסקה 9, תהיה סופית, אלא אם יעניק בית-המשפט רשות לערער בפני בית-המשפט העליון, היושב לדין כבית-משפט לערעורים אורחיים. אם מסרב בית-המשפט המחוזי מלהעניק רשות כזאת, מותר להגיש בקשה לזקן השופטים, הרשאי להעניק אותה רשות או לסרב מלהעניקה:

ערעור ברשות בפני בית-משפט עליון ע"פ הכרעותיו של בית-משפט מחוזי.

(2) בקשה לבית-המשפט המחוזי על רשות לערער לפי פסקת-משנה (1), מותר לערכה בין בעל-פה מיד לאחר הוצאת הכרעתו של בית-המשפט המחוזי ובין בכתב במשך שלושים יום למן הוצאת ההכרעה, אם הוצאה בנוכחותו של המבקש, או במשך שלושים יום למן מסירת ההכרעה למבקש, אם הוצאה בהיעדרו; ובקשה לזקן השופטים על רשות לערער לפי פסקת-משנה (1) תיערך במשך שלושים יום למן סירובו של בית-המשפט המחוזי מלהעניק רשות לערער, אם (ניתן הסירוב) בנוכחותו (של המבקש) או למן תאריך ההודעה — למבקש — בדבר הסירוב, אם ניתן (הסירוב) בהיעדרו:

בתנאי כי מבקש רשאי להגיש בקשה לפני שתימסרנה לו אותן הודעות כסידורן.

(3) אם תוענק רשות לערער, יירשם אותו ערעור במשך חמישה-עשר יום למן תאריך הצו, המעניק רשות, אם ניתן בנוכחותו של המערער, או במשך חמישה-עשר יום למן מסירת ההודעה על הצו לו, אם ניתן בהיעדרו:

בתנאי כי מערער רשאי להגיש ערעור לפני שתימסר לו אותה הודעה.

(4) הודעה על ערעור תציין את נימוקי הערעור, אולם חוץ מזאת לא יחולו כללי בית-המשפט והנהוג, המסדירים ערעורים בפני בית-המשפט העליון, על ערעור לפי הפסקה הזאת.

(5) בית-המשפט או השופט, שלהם יש להגיש את הערעור או את הבקשה על רשות לערער, רשאים להאריך כל תקופה, שנקבעה להגשת ערעור או בקשה על רשות לערער לפי פסקה 9 או 10, ואותה הארכה מותר להעניקה בכל זמן, אפילו אם תם המועד שנקבע.

11. פרט למה שהותקן באופן אחר בתוספת הזאת — מקום שמכריעים שופט שלום או בית-משפט מחוזי בכל שאלה או עניין, שהועברו או הוגשו להם לפי הפקודה הזאת, או מקום שהם פוסקים כל הכרעה או נותנים כל צו לפי הפקודה הזאת, יהיו אותם הכרעה או צו סופיים ולא יהיו כפופים לערעור.

סופיותם של הכרעות וצווים מסויימים של שופט שלום או בית-משפט מחוזי.

12.—(1) מקום שנתברר סכומם של פיצויים, או שונה תשלום שבועי כל-שהוא, או מקום שחולק אדם, אשר עליו מוגשת תביעת-פיצויים לפי הפקודה הזאת, על התחייבותו לשלם פיצויים, אולם עורך הסכם (הקריר להלן הסכם של פשרה), שלפיו מיומר כי התביעה על אותם פיצויים מוצאת מגדר אפשרות תמורת תשלום של סך-מוכלל, או מקום שמוכרע כל עניין אחר לפי הפקודה הזאת בין בידי ועד בורות ובין בידי בורר ובין בהסכם, ישלחו הוועד או הבורר, או צד מעוניין כל-שהוא, למנהל תזכיר על-כך, באופן שנקבע בפסקת-משנה (2) של הפסקה הזאת, והמנהל ירשום אותו תזכיר — מתוך כפיפות לקביעות הכלולות להלן, לאחר

רשימת הסכמים ונמילות.

שתנוח דעתו בדבר אמיתותו (של התזכיר) — בפנקס מיוחד, ללא (גביית) דמים, ולאחר־מכן יהיה התזכיר עשוי להיכפות לכל הצרכים כפסק־דין סופי של בית־משפט שלום:

בתנאי כי —

(א) שום תזכיר כזה לא יירשם לפני (עבור) עשרה ימים מאז שלח המנהל הודעה לצדדים המעוניינים.

(ב) מקום שמבקש עובד לרשום תזכיר של הסכם בין מעבידו ובינו על תשלום פיצויים לפי הפקודה הזאת, והמעביד מוכיח כי העובד חזר בעצם לעבודה ומשתכר אותו שכר שהיה משתכרו לפני התאונה, והוא מתנגד לרשימת אותו תזכיר, יירשם אותו תזכיר, אם יירשם בכלל, רק באותם תנאים, שיהיה שופט שלום, שלו יגיש המנהל את העניין, עשוי לראותם צודקים במסיבות (הנדונות).

(ג) המנהל רשאי בכל זמן ליישר כל טעות סופר או פליטת קולמוס בפנקס.

(ד) מקום שנשלח כן לרשום תזכיר של הסכם על תשלום סך־מוכלל, יהיה כוחו של המנהל יפה —

(i) לדרוש מכל צד וצד בהסכם להמציא — בין בעל פה ובין בכתב — לו או לנציגו, שאותו הרשה על־כך בכתב, אותן ידיעות, שיהיה עשוי לראותן נחוצות, או לדרוש את נוכחותו של צד כל־שהוא מן הצדדים בהסכם בפניו או בפני נציגו, כאמור;

(ii) לדרוש — שעה שהידיעות על מצבו של העובד נראות לו בלתי־מספיקות או סותרות זו את זו — די־וחשבון על מצבו של העובד, שאותו יש להשיג ממחווה־דעה רפואי;

ובמקרה שחדלו אחד מן הצדדים מלמלא אחר כל דרישה כזאת של המנהל, יהיה הלה רשאי לסרב מלרשום את התזכיר, אולם יהיה רשאי להעביר את העניין לשופט שלום, שכוחו יהיה יפה לתת אותו צו, שיהיה עשוי לראותו נכון במסיבות (הנדונות).

(ה) מקום שנראה מכל די־וחשבון כזה של מחווה־דעה רפואי כי עדיין אי אפשר לקבוע במקורב את סיכויי החלמתו של העובד מהינטל־יכולתו, רשאי המנהל לסרב מלרשום את התזכיר.

(ו) מקום שמתלבן למנהל — על יסוד ידיעות כל־שהן שהוא חושבן למספיקות — כי הסכם, שעליו חלה הפסקה הזאת, אינו צריך להירשם, בגלל אי־דיותם (דל"ת פתוחה) של הסך או הסכום שיש לשלמם, רשאי הוא לסרב מלרשום את תזכיר ההסכם:

בתנאי כי במקרה של הסכם פשרה יתחשב המנהל — כבואו להכריע אם הסך, שעליו הוסכם כי יש לשלמו, די בו או אין די בו — בשאלה אם הצפיות לשלם פיצויים לפי הפקודה הזאת מוטלת בספק או לא.

(ז) לאחר שהגישו צד מעוניין או המנהל בקשה — במשך שנים־עשר חודש מאז נרשם בפנקס תזכיר של הסכם, שעליו חלה הפסקה הזאת — רשאי בית־המשפט המחוזי לצוות כי הרשומה תוסר מן הפנקס, לאחר שיוכח כדי הנחת דעתו כי ההסכם הושג במרמה או בהשפעה שלא־כהלכה או באמצעים בלתי־כשרים אחרים, והוא רשאי לתת אותו צו (ובכלל זה צו בדבר כל סך שכבר שולם לפי ההסכם), שיהיה עשוי לראותו צודק במסיבות (הנדונות).

היה יהיה ערעור על הכרעת בית-משפט מחוזי לפי הפסקה הזאת, בפני בית- המשפט העליון, היושב לדין כבית-משפט לערעורים אזרחיים.

(2) ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום, או כל צד המעוניין בתביעה על פיצויים, הרוצים לרשום תזכיר בהתאם לספקת-משנה (1) של הפסקה הזאת, יגישו בקשה למנהל בטופס הנקוב בנספח לתוספת הזאת.

13.—(1) הסכם בדבר פדייתו של תשלום שבועי בסך-מוכלל, אם לא נרשם בהתאם לפקודה הזאת, לא יפטור את האדם, העשוי לשלם את התשלום השבועי, מן ההתחייבות להמשיך לשלם את התשלום השבועי ההוא, וכן לא יפטור אותו מזאת תשלום הסכום המשתלם. לפי ההסכם; והסכם של פשרה, אם לא נרשם בהתאם לפקודה הזאת, לא יפטור את המעביד מהתחייבות לפי הפקודה הזאת, וכן לא יפטור אותו מזאת תשלום סך כל-שהוא המשתלם לפי ההסכם; והסכם בדבר סכומם של פיצויים, שיש לשלם לאדם השרוי בפסלות חוקית או לתלויים, אם לא נרשם כן, לא יפטור את האדם, העשוי לשלם פיצויים, מאחריות לשלם פיצויים וכן לא יפטור אותו מזאת תשלום הסך המשתלם לפי ההסכם.

איתקפם ש
הסכמים מסויימים
אלא-אם נרשמו.

(2) מעביד, שהוא צד בהסכם, שעליו מרומז בפסקת-משנה (1) של הפסקה הזאת, ישלח, או יגרום כי יישלח, לרשימה — במשך שלושים יום למן עריכתו של אותו הסכם — העתק שלו, בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת, ומעביד החדל מלמלא אחר הקביעה הזאת, או השולח — או הגורם כי יישלח — לרשימה כל הסכם כזה, שהוא כוזב בפרט ממשי כל-שהוא, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של חמישים פונט, אלא-אם יניח המעביד את דעתו של בית-המשפט, כי החידולן הזה — מלשלות, או לגרום כי יישלח, כן העתק של הסכם כזה לרשימה — לא אירע בגלל כל הונחה או אי-עשייה מצדו.

14. כל הסכם על תשלום סך-מוכלל יגלה את הסכום (אם יש כזה בנמצא), ששילמו או עשוי לשלמו כיציאות — לפי ההסכם או בגינו — המעביד לעורך-דין של העובד או של התלויים בו, ואם נראה למנהל כי הסכום יתר על המידה, יהיה המנהל רשאי להורות כי העורך-דין של העובד יגיש לו חשבון-יציאות, ולאחר-מכן יקבע המנהל — לאחר התייעצות עם הרשם הראשי של בית המשפט העליון — אותן יציאות; ואם הפחית המנהל את היציאות, ישומש בסכומה של אותה הפחתה, או יטופל בו, לטובתם של העובד או של התלויים בו, או ישולם למעביד, או יטופל בו בדרך אחרת, ככל אשר יהיה המנהל עשוי להורות.

קביעות בדבר
יציאות ששילמו,
או עשוי לשלמו,
מעביד לעורך-דין
שעובד בנין
הסכם על סך-מוכלל.

15. כל סך, המשתלם כפיצויים, ישולם — אלא-אם הושלש בבית-המשפט — כנגד קבלה מאת האדם שלו הוא עשוי להשתלם לפי כל הסכם או גמילה, וסוכנו של אדם, התובע פיצויים לפי הפקודה הזאת, לא יהיה זכאי להיפרע ממנו או לעכב כל יציאות בגין כל משא-מתן בבוררות לפי הפקודה הזאת, או לנכות אותן יציאות מן הסך שנגמל — או הסכם עליו — כפיצויים, או לתבוע שעבוד של ערובה בגין אותן יציאות, להוציא סך כזה, שאותו עשויים לגמול או לקבוע ועד הבוררות, הבורר המוסכם, שופט השלום או בית-המשפט, משיגישו בקשה — בין האדם התובע פיצויים ובין סוכנו — לקבוע את סכומן של יציאות שיש לשלמן לטובתו.

תשלום פיצויים
והגנתם.

פעולה משפטית
והתייצבותם של
צדדים במשאובמתן
משפטי לפי
הפקודה הזאת.

16. צד בכל משאובמתן משפטי לפי הפקודה הזאת רשאי לפעול ולהתייצב באותו משאובמתן משפטי —

(א) הוא עצמו ;

(ב) באמצעות עורך־דין ;

(ג) באמצעות אדם הנמצא בהעבדתו של אותו צד המיוחדת רק לו בלבד ;

(ד) במקרה של חברה, אגודה שיתופית, או איגוד אחר — באמצעות כל מנהל של החברה, האגודה והאיגוד, או באמצעות המזכיר או כל פקיד אחר או כל אדם, הנמצא בהעבדתם התמידית של החברה, האגודה או האיגוד, המיוחדת רק להם בלבד ;

(ה) באמצעות כל פקיד או חבר של כל אגודה מקצועית או ארגון פועלים, שאותו צד חבר להם, או — מקום שאירע מקרה מוות בתוצאת החבלה — באמצעות כל פקיד או חבר של כל אגודה מקצועית או ארגון פועלים, שלהם היה העובד הנפטר חבר ;

(ו) באמצעות בן משפחתו, או — במסיבות מיוחדות — באמצעות כל אדם אחר, שאותו אישר בית־הדין אשר בפניו מתקיים המשאובמתן.

הנחת העניין
לפני מהוה־דעה
רפואי.

17. ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט־שלום או בית־משפט רשאים להגיש למחווה־דעה רפואי — לשם מסירת דין־וחשבון — כל עניין הנראה לממשי לגבי כל שאלה המתעוררת במשאובמתן לפי הפקודה הזאת.

יציאות.

18. יציאותיו של כל משאובמתן, לפי הפקודה הזאת, וכן היציאות הכרוכות בו, תהיינה נתונות לשיקול דעתם של ועד־הבוררות, הבורר המוסכם, שופט השלום או בית־המשפט, שבפניהם מתקיים כל משאובמתן כזה.

פיטורי עובד
מרפי בית־משפט.

19. עובד לא יהיה עשוי לשלם שום דמי־בית־משפט בגין כל משאובמתן משפטי לפי הפקודה הזאת, וכן לא יצווה עובד לשלם פיקדון או להמציא כל ערובה אחרת ליציאות בגין כל משאובמתן כזה.

חובותיו של
שופט שלום לפי
הפקודה הזאת
תהיינה חלק
מחובותיו של בית
משפט של שופט
שלום.

20. חובותיו של שופט שלום לפי הפקודה הזאת תהיינה חלק מחובותיו של בית־משפט של שופט שלום, ופקידי בית־המשפט יפעלו בהתאם לכך.

כפלי בית־משפט.

21. זקן השופטים רשאי להתקין כללי בית־משפט, באישורו של הנציב העליון, לשם כל צורך שעליו מרשה הפקודה הזאת התקנת כללי בית־משפט, וכן בדרך־כלל לשם הבאת הפקודה הזאת לידי נפקות במידה שהיא נוגעת בכל בית־משפט ובמשאובמתן משפטי בפני כל בית־משפט כזה.

נספח

(פסקה 12(2)).

טופס בקשה על רשימת תזכיר.

1. שמו וכתובתו של מעביד.....
2. טיב העבדה.....
3. שם מבטח, אם מצוי מבטח כל־שהוא כצד לתביעת־פיצויים.....
4. שם עובד.....
5. מינו וגילו של עובד.....
6. טיב העבדה שבה היה עובד מועבד.....

7. השתכרויותיו השבועיות הממוצעות של עובד לפני חבלת-גוף בתאונה.
8. תאריך חבלת-גוף בתאונה שאירעה לעובד.
9. מסיבות שבהן אירעה לעובד חבלת-גוף בתאונה.
10. פרטים מלאים של חבלת-הגוף בתאונה שאירעה לעובד.
11. (א) מזם שנגרם, אם נגרם.
(ב) במקרה של תאונת-מוות, ציין תאריך מיתה.
12. (א) מידת אבדן של כושר-השתכרות, אם נישום אותו כושר במהלך הדיונים או במשא-ובמתן בבוררות.
(ב) סכום שבועי ממוצע, שהעובד משתכרו — או יכול להשתכרו בעבודה או עסק מתאימים, לאחר התאונה.
13. (א) תקופת הינטל-יכולת גמור זמני.
(ב) סכום פיצויים או תשלומים כל-שהם, הנובעים מן התאונה, ששולמו לעובד שנחבל או לתלויים בו או לכל אדם בשמו לפני היישוב הסופי.
14. תנאי הסכם; סכום פיצויים שעליו הוסכם, מלבד הסכום ששולם לפי פסקה 13 (ב).

תוספת שלישית.

(סעיף 18).

מחלות תעשייתיות.

תיאור המחלה	תיאור התהליך
1. גחלת	טיפול בצמר, שער, זיפים, עורות גסים ודקים, או בעלי-חיים.
2. הרעלת זרניך ותוצאות פעולתה	טיפול בזרניך או בתכשיריו או תרכיביו.
3. אמיינתית (אסבסטוסיס)	טיפול באמיינתון (אסבסטוס) או חמרים המכילים אמיינתון, או עיבודם.
4. (א) הרעלה על-ידי בנזין או חמרים הדומים לו ותוצאות פעולתם (ב) הרעלה על-ידי חמרים חנקניים או אמיידיים המתקבלים מבנזין או מכל חומר הדומה לו או כל תהליך שבייצורו או המחייב את השימוש בו.	טיפול בבנזין או בכל חומר הדומה לו או כל תהליך שבייצורו או המחייב את השימוש בו.
5. הרעלת פחמן דו-גפרייתי או תוצאת פעולתה	טיפול בחומר כל-שהוא חנקני או אמיידי המתקבל מבנזין או מכל חומר הדומה לו או כל תהליך שבייצורו או המחייב את השימוש בו.
6. ירד אצל העובדים בזכוכית.	כל תהליך שכרוך בו השימוש בפחמן דו-גפרייתי או תכשיריו או תרכיביו.
7. ירד הנגרם על-ידי עירטול בפני קרני מתכת מותכת או קרני מתכת קלל (אדומה)	כל תהליך שבייצור זכוכית שכרוך בו עירטול בפני האור החזק של זכוכית מותכת.
8. ירד הנגרם על-ידי עירטול בפני קרני מתכת מותכת או קרני מתכת קלל (אדומה)	כל תהליך שכרוך בו כרגיל עירטול בפני קרני מתכת מותכת או קרני מתכת קלל בייצור ברזל או פלדה לרבות חימום מחדש וגלילה של ברזל או פלדה.

תיאור התהליך	תיאור המחלה
כל תהליך שכרוך בו השימוש בחומצה כרומית או דו־כרומת אמון אשלג או נתרן או תכשיריהם. כל תהליך המתנהל באוויר דחוס.	8. התכייבות כרומית או תוצאות פעולתה
טיפול או שימוש בעטרן, זפת, כופר, שמן מינרלי או פאראפיין או תרכיב מוצר או שייר של כל חומר מן החמרים האלה.	9. מחלה הבאה מאוויר דחוס או תוצאות פעולתה 10. דלקת־עור הנגרמת על־ידי אבק או נוזלים. 11. (א) סרטן או התכייבות אפיתליומאטיים של העור הבאה בגלל עטרן, זפת, כופר, שמן מינרלי או פאראפיין, או כל תרכיב מוצר או שייר של כל חומר מן החמרים האלה (ב) התכייבות השטח הקרני של העין בגלל עטרן, זפת, כופר, שמן מינרלי או פארא־פיין, או כל תרכיב מוצר או של כל שייר של כל חומר מן החמרים האלה
כל תהליך שכרוך בו השימוש בפלואור או בתכשיריו או תרכיביו.	12. הרעלת פלואור
טיפול בכל בעל־חיים ממשפחת הסוס הסובל מבלוטית: טיפול בנבלת בעל־חיים כזה.	13. בלוטית
טיפול בעופרת או בתכשיריה או בתרכיביה.	14. הרעלת עופרת או תוצאות פעולתה
טיפול במאנגאן או בחמרים הכוללים מאנגאן.	15. הרעלת מאנגאן
כל תהליך שכרוך בו השימוש בכספית או בתכשיריה או בתרכיביה.	16. הרעלת כספית או תוצאות פעולתה
כל תהליך שכרוך בו השימוש בזרחן או בתכשיריו או בתרכיביו.	17. הרעלת זרחן או תוצאות פעולתה
כל תהליך שבו אפשר לשאוף דו־תחמוצת הצורן. שימוש בכלים טלגראפיים.	18. צורנית (סיליקוסיס) 19. עוית של עובדי טלגראף
כל תהליך בייצורם של אתילין ארבע־כלורי, תלת־כלורי או דו־כלורת האתילין, או המחייב את השימוש באלה.	20. הרעלה על־ידי איתן ארבע־כלורי או אתילין תלת־כלורי או דו־כלורת האתילין, או תוצאות פעולתה

תוספת רביעית.

(סעיף 20).

כללים.

1. הכללים האלה ייקראו כללי פיצויים לעובדים, 1947. ש.ס.
2. בכללים האלה — „רשם” מובנו רשם בית־המשפט המחוזי. פירוש.
3. בדיקת עובד בידי רופא לפי פסקה 8 או 9 של התוספת הראשונה תהיה כפופה לקביעות הבאות:—
(א) מקום שעובד מסר הודעה על תאונה או מקבל תשלומים שבועיים לפי הפקודה, לא יידרש לעמוד לבדיקה, למרות רצונו, בידי רופא שסיפק המעביד — פרט בשעות מסתברות.

עמידה לבדיקה רפואית.

(ב) עובד המקבל תשלומים שבועיים לא יידרש — לאחר שעברה תקופה של חודש אחד מן התאריך שבו שולם תשלום הפיצוי הראשון או, אם התשלום הראשון נעשה מתוך ציות לפסק של ועד בוררות, בורר מוסכם או שופט שלום הפועל לפי הפקודה, החל מתאריך הפסק — לעמוד לבדיקה, למרות רצונו, בידי רופא שסיפקו המעביד פרט לפרקי-הזמן הבאים: —

(1) אחת לשבוע במשך החודש השני לאחר תאריך התשלום הראשון או הפסק, וכן

(II) אחת לחודש במשך החודש השלישי, הרביעי, החמישי והשישי לאחר התאריך האמור;

(III) לאחר-מכן אחת לכל שני חדשים:

בתנאי שמקום שלאחר החודש השני הוגשה בקשה לעיין מחדש בתשלום השבועי, שיושב בדרך בוררות לפי הפקודה, יכול העובד להיות נדרש — עד שתיושב הבקשה ולצורך יישובה, — לעמוד לבדיקה אחת נוספת.

4. מקום שבדעת עובד המקבל תשלום שבועי להפסיק ישיבתו בפלשתינה (א"י), תהיה נפקות לקביעות הבאות לפי פסקה 15 של התוספת הראשונה —

(א) רשאי העובד לפנות בבקשה אל הרשם להעביר למחווה-דעה רפואי את השאלה אם הינטל-יכולתו של העובד, הנגרם בתוצאת החבלה, נראה להיות מטיב תמידי.

(ב) הבקשה צריכה להיערך בהודעה בכתב, בטופס שבנספח א', והיא תתויק אצל הרשם ותהיה מלווה דין-וחשבון של רופא שבחר בו העובד, שיפרט את טיב הינטל-היכולת המיומנר להיות תוצאתה של החבלה והעתק של הבקשה ושל הדין-וחשבון יימסר למעביד או לעורך-דין שלו לפחות עשרה ימים תמימים לפני הדיון בבקשה, אלא-אם נותן הרשם רשות להודעה של זמן קצר יותר; והמבקש יתייק העתק של הבקשה ושל הדין-וחשבון לשימושו של מחווה-הדעה הרפואי.

(ג) משמסרה למעביד הודעה על הבקשה, רשאי הוא לדרוש מאת העובד, שיעמוד לבדיקה בידי רופא שסיפקו ושילמו המעביד, בהתאם לפסקה 9 של התוספת הראשונה; ואם דורש המעביד מאת העובד לעמוד לאותה בדיקה ימציא לעובד, לפני הדיון או בשעת הדיון בבקשה, העתק מן הדין-וחשבון של אותו רופא בדבר מצבו של העובד, ויתייק העתק של הדין-וחשבון לשימושו של מחווה-הדעה הרפואי.

(ד) העובד והמעביד רשאים כסדרם להגיש לרשם, לפני הדיון או בשעת הדיון, בבקשה אותן הרצאות-עניין שבכתב שיראון לנאותות, עם העתקים של אותן הרצאות-עניין לשימושו של מחווה-הדעה הרפואי.

(ה) משנידונה הבקשה יתן הרשם — משנחה דעתו כי יש למבקש כוונה בתום לב להפסיק ישיבתו בפלשתינה (א"י), ולאחר שהמבקש ישלם את הדמים שנקבעו — צו בטופס שבנספח ב', שבו הוא מעביר את השאלה אל מחווה-דעה רפואי; ואם לא נחה דעתו כן, רשאי הוא לסרב מליתן צו, אולם במקרה ההוא, אם ידרשנו המבקש כן, יעביר את העניין אל בית-המשפט המחוזי, שיהיה רשאי ליתן אותו צו או אותן הוראות שיראם נאותים.

(ו) נותנים הרשם או בית-המשפט המחוזי צו שבו הם מעבירים את השאלה אל

פרוצידורה מקום
שבדעת עובד
המקבל תשלומים
שבועיים להפסיק
ישיבתו
בפלשתינה (א"י).

מחווה-הדעה רפואי, יתנו גם צו, בטופס שבנספח ג', שבו הם מורים את העובד לעמוד לבדיקה בידי מחוה-הדעה הרפואי.

(ז) על הרשם להעביר, יחד עם צו ההעברה, אל מחוה-הדעה הרפואי, העתקים מכל הרצאות-עניין שהגיש לו כל אחד משני הצדדים.

(ח) משנתקבלה תעודת-האישור של מחוה-הדעה הרפואי, יודיע הרשם לצדדים בדרך הדואר, בטופס שבנספח ד', כי תעודת-האישור נתקבלה, ויתיר לכל צד לעיין בה במשך שעות המשרד, וכן ימציא לאחד הצדדים, לאחר בקשה ממנו ועל חשבונו, העתק של תעודת-האישור או ירשה לו להכין העתק ממנה.

(ט) מקום שמחוה-הדעה הרפואי מעיד בתעודת-האישור כי הינטל-היכולת שבא בתוצאה מהחבלה נראה להיות מטיב תמידי, ימציא הרשם לעובד, לאחר בקשה —

(i) העתק מתעודת-האישור של מחוה-הדעה הרפואי, חתום בחותמת בית-המשפט המחוזי ומאושר בידי הרשם בכתב-ידו שהוא העתק נאמן; וכן

(ii) העתק מן הפסק, זכרון-הדברים או תעודת-האישור שלפיהם משתלם התשלום השבועי, חתומים בחותמת בית-המשפט המחוזי ומאושרים בידי

הרשם בכתב-ידו כהעתיקים נאמנים; וכן

(iii) תעודת-זהות בטופס שבנספח ה'; וכן

(iv) הודעה בטופס שבנספח ו', שאליה מצורפים טפסי תעודת-אישור והצהרה בטפסים שבנספח ז' ונספח ח';

וישיג מאת העובד דוגמה של חתימתו, ויטייק אותה לשם עיון.

(י) עובד הרוצה שישולמו לו התשלומים השבועיים המשתלמים לו בשעה שהוא יושב מחוץ לפלשתניגה (א"י) יעמוד לבדיקה — בהפסקות של שלשה חדשים למן התאריך ששולמו לו אותם תשלומים באחרונה — בידי רופא במקום שהוא יושב בו ויראה לו את העתק של תעודת-האישור של מחוה-הדעה הרפואי ותעודת הזהות שהומצאו לו לפי פסקה (ט) וישיג ממנו תעודת-אישור בטופס שבנספח ז' האומרת כי הינטל-היכולת של העובד שבא בתוצאת החבלה נמשך; ואותה תעודת-אישור צריכה להיות מאומתת בהצהרה בידי הרופא, במעמד העובד, בפני אדם שיש לו הרשאה להשביע שבועה.

(כ) העובד יצהיר הצהרת זהות בטופס שבנספח ח' בפני אדם שיש לו הרשאה להשביע שבועה, בהראותו לאותו אדם את העתק ואת תעודת-האישור הנזכרים לעיל, ואת תעודת-האישור של הרופא שבידו נבדק.

(ל) העובד ישלח לרשם את תעודת-האישור ואת ההצהרה הנזכרים בפסקאות (י) ו-(כ) בצירוף בקשה בטופס שבנספח ט', על-מנת שיעביר לו את סכום התשלומים השבועיים המגיעים לו, ובאותה בקשה ינקוב את המקום והאופן שבהם ישלח לו הסכום, והבקשה תיחתם בידי העובד בכתב-ידו.

(מ) משנתקבלו תעודת-האישור, ההצהרה, והבקשה יבדקן הרשם, ואם לא נחה דעתו כי הן כתיקנן, רשאי הוא להחזירן לשם תיקון.

(נ) אם נחה דעתו של הרשם כי תעודת-האישור, ההצהרה והבקשה הן כתיקנן, ישלח למעביד הודעה בטופס שבנספח י', ובה יבקש ממנו לשלוח את הסכום המגיע; ולאחר-מכן ישלח המעביד את הסכום אל הרשם, והלה יעביר אותו — בניכוי כל דמים המשתלמים לרשם ובניכוי הוצאות המסירה — אל העובד לפי הכתובת ובאופן שביקש אותם, ואותה העברה תהיה בכל המקרים על-חשבונו של העובד ועל סיכונו.

שילום פיגורים
של תשלומים
שבועיים במקרה
מותו של עובד
היושב מחוץ
לפלשתינה (א"י).

5.—(1) במקרה מותו של עובד המקבל תשלומים שבועיים בהיותו יושב מחוץ לפלשתינה (א"י), יגישו אל הרשם נציגיו האישיים החוקיים — לצורך השגת שילום הפיגורים המגיעים לעובד — תעודת-אישור על מותו של העובד, ותעודות המראות כי הם זכאים באותם פיגורים, ותעודות תהינה מאומתות בהצהרה בפני אדם שיש לו הרשאה להשביע שבועה, בצירוף בקשה על שילומם של אותם פיגורים, ובבקשה ינקבו את המקום והאופן שבהם יש להעביר אליהם את הסכום.

(2) משנתקבלו תעודת-האישור ותעודות הנזכרות בכלל הנה יבדקן הרשם, ואם לא נחה דעתו שהן כתיקנן, רשאי הוא להתזירן לשם תיקון.

(3) אם נחה דעתו של הרשם כי תעודת-האישור ותעודות הן כתיקנן, או כשהן מוחזרות אליו כתיקנן, ישלח למעביד הודעה שבה ידרוש ממנו לשלוח אליו את הסכום המגיע ולאחר-מכן ישלח למעביד את הסכום אל הרשם, והלה יעבירנו, בניכוי דמים כל-שהם המשתלמים לרשם בניכוי הוצאות ההעברה, לנציגי העובד לפי הכתובת והאופן שביקשו אותם, ואותה העברה תהיה בכל המקרים על-חשבונם של אותם נציגים ועל סיכונם.

דמי מחווה-דעה
רפואי.

6.—(1) הדמים הבאים יהיו משתלמים למחווה-דעה רפואיים לפי הפקודה:—

(א) תמורת בדיקה רפואית ודין-וחשבון לפי סעיף 18(ג) (vi) — פונט אחד לכל חבר וחבר של מותב שלושת מחווה-הדעה הרפואיים;

(ב) תמורת בדיקה רפואית ותעודת-אישור לפי פסקה 10(2) של התוספת הראשונה — פונט אחד;

(ג) תמורת בדיקה רפואית ותעודת-אישור לפי פסקה 15 של התוספת הראשונה — פונט אחד;

(ד) תמורת בדיקה רפואית ודין-וחשבון לפי פסקה 12(ב) (ii) של התוספת השנייה — פונט אחד;

(ה) תמורת בדיקה רפואית ותעודת-אישור לפי כלל 4(ה) של התוספת הרביעית — פונט אחד;

(ו) תמורת עדות הניתנת בפני ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום או בית-משפט, אותם דמים — שלא יעלו על שני פונטים לכל יום ויום שבו נקרא מחווה-הדעה הרפואי למסגר עדות — שיפסקו אותם ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום או בית-משפט;

(ז) תמורת דין-וחשבון הנמסר לפי בקשתם של ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום או בית-משפט על כל עניין החשוב לגבי שאלה המתעוררת במשא ובמתן המשפטי בפני אותם ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום או בית-משפט, אותם דמים שלא יעלו על פונט אחד — שיפסקו אותם ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום או בית-משפט.

(ח) תמורת דעת מומחה בדין-וחשבון הנמסר לפי בקשתם של ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום, בית-משפט או של המנהל, אותם הדמים שיפסקו אותם ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום, בית-משפט או המנהל.

(2) נוסף על הדמים שנקבעו לעיל, רשאים ועד בוררות, בורר מוסכם, שופט שלום, בית-משפט או המנהל לפסוק למחווה-הדעה הרפואי קצובות נסיעה בנסיעות שנקבעו בתקנות הכלליות של הממשלה לפקידי החטיבה הראשונה של השירות האזרחי ולפי השיעורים שנקבעו לאותם פקידיים באותן תקנות.

7. תקנות הפיצויים לעובדים מופקעות בזה.

הפקעה.
חוקי פלשתינה (א"י),
ע" 2442.

נספח א'

כלל 4 (ב).

בקשה מאת עובד שבדעתו להפסיק ישיבתו בפלשתינה (א"י) על העברה אל מחוה-דעה רפואי.
בבית-המשפט המחוזי של

בעניין פקודת הפיצויים לעובדים, 1947. וכן בעניין הסכום (או החלטה או פסק או תעודת-אישור) בדבר התשלום השבועי המשתלם לשם העובד מ..... מאת שם המעביד, מן להוי ידוע כי שם העובד מן אשר לפי הסכם (או החלטה או פסק או תעודת-אישור) משתלם לן בעניין הנזכר לעיל תשלום שבועי של פונט מאת שם המעביד הנזכר לעיל, כפיצויים בעד חבלת-גוף לאותו שם העובד שמקורה בהעברתו ובהמשכה, יש בדעתו להפסיק ישיבתו בפלשתינה (א"י);

וכי יש בדעתו של אותו שם העובד לפנות בבקשה אל הרשם במקום וביום יום..... בחודש..... בשעה על צו המעביר למחוה-דעה רפואי את השאלה אם הינטל-היכולת של אותו שם העובד שבא בתוצאת החבלה נראה להיות מטיב תמידי.

מצורף בזה דין-וחשבון של רופא, המפרט את טיב הינטל-היכולת של אותו שם העובד שבא בתוצאת החבלה.

בתאריך היום הזה..... לחודש.....

(חתום) מבקש

(או) עורך-הדין של מבקש.

יש לשלוח אל: (1) הרשם, בית-משפט מחוזי

(בשני העתקים)

(2) המעביד.

נספח ב'

כלל 4 (ה).

צו העברה.

בבית-המשפט המחוזי של

(הכותרת כמו בבקשה)

לפי בקשת העובד מן..... (שהעתק ממנה מצורף בזה),

הריני ממנה בזה שם מחוה-הדעה הרפואי מן..... אחד ממחוה-הדעה הרפואיים שנתמנו בידי הנציב העליון לצורך פקודת הפיצויים לעובדים, 1947, לבדוק את (שם העובד) האמור וליתן את תעודת-אישורו אם הינטל-היכולת של אותו (שם העובד) שבא כתוצאה מהחבלה נראה להיות מטיב תמידי.

העתק (או העתקים) של הדין-וחשבון (או של הדינים-וחשבונות) של הרופא (או של הרופאים) שבדק(ו) את (שם העובד) האמור מצורף (או מצורפים) בזה, (הוסף, אם כן הדבר, העתקים של הרצאות-עניינים שהגישו לי הצדדים מצורפים גם כן בזה).

ניתנה הוראה ל(שם העובד) האמור, שהוא כיום ב..... לעמוד לבדיקה בידי מחוה-הדעה.

נוכחתי לדעת כי אותו (שם העובד) נמצא במצב נאות לנסוע כדי להיבדק, וכי ניתנה לו הוראה להתייצב בפני מחוה-הדעה לשם בדיקה באותו מועד ובאותו מקום. שיהיה מחוה-הדעה עשוי לקבעם.

(או (שם העובד) האמור אינו נראה להיות במצב נאות לנסוע כדי להיבדק).

מחווה-הדעה מתבקש להגיש את תעודת-אישורו אל הרשם של בית-המשפט המחוזי של.....
 ביום..... או לפני היום..... של..... בנקבו בה את טיב הינטל-היכולת של (שם)
 העובד) האמור שבא כתוצאת החבלה, ואם אותו הינטל-יכולת נראה להיות מטיב תמידי.
 בתאריך היום הזה..... לחודש.....

בית-משפט מחוזי
 (או רשם).

נספח ג.

כלל 4(ו).

צו לעובד שנחבל לעמוד לבדיקה בידי מחווה-הדעה רפואי.

בבית-המשפט המחוזי של.....
 (הכותרת כמו בבקשה)
 ל(שם העובד), מן (כתובת ותיאור).
 להוי ידוע לך, כי מינתי שם מחווה-הדעה, אחד ממחווה-הדעה הרפואיים שנתמנו בידי הנציב
 העליון לצורך פקודת הפיצויים לעובדים, 1947, לבדוק אותך בהתאם לבקשה בעניין הנזכר לעיל
 על העברה למחווה-הדעה רפואי.
 הנך נדרש בזה לעמוד לבדיקה בידי מחווה-הדעה (מקום שהעובד נמצא במצב נאות לנסוע, הוסף
 ולהתייצב לצורך זה באותו מועד ובאותו מקום שיהיה הלה עשוי לקבעם).
 בתאריך היום הזה..... לחודש.....

רשם.

נספח ד.

כלל 4(ח).

הודעה לצדדים על תעודת-אישור של מחווה-הדעה רפואי.

בבית-המשפט המחוזי של.....
 (כותרת כמו בבקשה)
 להוי ידוע לך כי קיבלתי את תעודת-האישור של מחווה-הדעה הרפואי שנתמנה בעניין זה, וכי
 הנך רשאי לעיין בה, במשך שעות המשרד במשרדי הנמצא ב....., וכי הנך רשאי — לאחר
 בקשה — לקבל או להכין העתק ממנה על חשבונך אתה.
 בתאריך היום הזה..... לחודש.....
 ל.....
 ו.....

רשם.

נספח ה.

כלל 4(ט) (iii).

תעודת-זהות.

(יש להקפיד ולשמרה).

הודעה — התעודה הזאת אינה ערובה לחוב כלל ועיקר.

מס' תעודה.....

בבית-המשפט המחוזי של.....

(הכותרת כמו בפסק, זכרון-דברים או תעודת-אישור).

מעידים בזה כי שם העובד לפניו מן (כתובת ותיאור) זכאי לתשלום שבועי של.....
פונט מאת (שם המעביד וכתבתו) כפיצוי המשתלם לאותו שם העובד בגין חבלה גופנית שנגרמה לו
מתוך תאונה הנובעת מן ההעבדה ובמהלך ההעבדה, ואותו תשלום שבועי ימשך במשך הינטל-היכולת
הגמור או החלקי של שם העובד האמור — לעבודה ;

וכי תיאורו של שם העובד האמור והינטל-היכולת שלו לעבודה הם — כפי שהעיד בתעודת-אישור
מחווה-הדעה הרפואי שנתמנה בעניין זה — כלהלן :

גיל,

גובה,

שערות,

עיניים,

טיב הינטל-היכולת,

(תאר את טיב הינטל-היכולת, כמו בתעודת-האישור של מחווה הדעה הרפואי).

בתאריך היום הזה,, לחודש

רשם.

נספח ו'

כלל 4(ט) (iv).

הודעה שיש לתיתה לעובד שבדעתו להפסיק ישיבתו בפלשתינה (א"י).

(כותרת כמו בבקשה)

להווי ידוע לך כי אם רוצה אתה להשיג את שילום התשלומים השבועיים המשתלמים לך בעניין הנזכר
לעיל בזמן היותך יושב מחוץ לפלשתינה (א"י), עליך לעמוד לבדיקה, בהפסקות של שלושה חדשים למן
התאריך שעדיו שולמו התשלומים האלה, בידי רופא במקום שבו אתה יושב, ולהראות לו העתק
מתעודת-האישור של מחווה-הדעה הרפואי ותעודת-הזהות המצורפות בזה; ועליך להשיג מאותו רופא
תעודת-אישור בטופס המצורף בזה האומרת כי בדק אותך, וכי הינטל-היכולת שלך שבא בתוצאת
החבלה הנקובה בתעודת-האישור של מחווה-הדעה הרפואי נמשך; ואותה תעודת-אישור צריכה להיות
מאומתת בהצהרה בידי הרופא במעמדך בפני אדם כזה הנזכר להלן.

כמו כן עליך להתייצב בפני אדם כזה הנזכר להלן, ולהצהיר הצהרה בטופס המצורף בזה האומרת
כי אתה הוא אותו האדם הנזכר בהעתק של תעודת-האישור של מחווה-הדעה הרפואי ובתעודת-הזהות
המצורפות בזה, ובתעודת-האישור של הרופא שבדק אותך, בהראותך לאותו אדם את ההעתק ואת
תעודת-האישור הנזכרים לעיל.

לאחר-מכן עליך להעביר אלי, למשרדי הנמצא ב..... את תעודת-האישור של הרופא
שבדק אותך ואת הצהרתך, בצירוף בקשה להעביר אליך את סכום התשלום השבועי המגיע לך, ובאותה
בקשה תקוב את המקום והאופן שבהם יש להעביר אליך את הסכום, בהתאם לטופס הרצוף בזה,
הבקשה צריכה להיות חתומה בכתב-ידך.

במקרה שתמות בזמן היותך יושב מחוץ לפלשתינה (א"י), צריך נציגך האישי — כדי להשיג את
שילומם של הפיגורים המגיעים לך — להעביר אלי למשרדי, הנמצא ב....., תעודת-אישור
על מותך, ותעודות המראות שהוא זכאי באותם פיגורים, כשהן מאומתות בהצהרה בפני אדם שיש
לו הרשאה להשביע שבועה, בצירוף בקשה להעביר אליו את סכום אותם הפיגורים, ובאותה בקשה יקוב
את המקום ואת האופן שבהם יש להעביר אליו את הסכום.

בני-האדם שבפניהם אפשר לאמת תעודת-אישור או להצהיר הצהרה הם: —

1. כל אדם שיש לו הרשאה להשביע שבועה במקום שבו אתה יושב.
2. כל ציר, שליח, שגריר, ממונה-על-עניינים או מזכיר של צירות או שגרירות בריטיים, המשמשים בתפקידיהם במקום נכרי כל-שהוא שבו אתה יושב, או כל קונסול-כללי, קונסול, סגן-קונסול, מ"מ קונסול, פר-קונסול או סוכן קונסולארי בריטיים המשמשים בתפקידיהם במקום נכרי כל-שהוא שבו אתה יושב.

בתאריך היום הזה.....לחודש.....

רשם.

אל עובד מן (כתובת ותיאור).

נספח ז'

(כלל 4 (ט) (iv)).

טופס תעודת-אישור רפואית שצריך להשיגה עובד היושב מחוץ לפלשתינה (א"י).

(כותרת כמו בבקשה).

אני, (שמו, כתבתו והכשרתו הרפואיים של רופא) מעיד בזה כי בדקתי היום הזה את עובד מן..... שהנני חושבו לפי מצפוני לאתו האדם עצמו כמו עובד מן..... המתואר בהעתק תעודת-האישור של מחוזה-הדעה הרפואי בעניין הנזכר לעיל, המסומן בתאריך יום..... לחודש..... ובתעודת-הזהות המסומנת בתאריך יום..... לחודש..... שהראה לי אותו עובד; וכי לפי דעתי עדיין נמשך הינטל-היכולת של אותו עובד שבא בתוצאת החבלה המתוארת בתעודת-האישור האמורה של מחוזה-הדעה הרפואי.

בתאריך היום הזה.....לחודש.....

(חתימה).

הוצהר ב..... היום הזה.....לחודש..... במעמד עובד האמור, ובה בשעה הוראו העתק תעודת-האישור של מחוזה-הדעה הרפואי ותעודת-הזהות הנזכרים לעיל.

בפני.....

(חתימתו ותיאורו של האדם שבפניו הוצהרה והצהרה).

נספח ח'

(כלל 4 (ט) (iv)).

הצהרה על זהות מאת עובד היושב מחוץ לפלשתינה (א"י).

(הכותרת כמו בבקשה).

אני, עובד מן..... מצהיר בזה כי הנני אותו האדם כמו עובד מן..... המתואר בהעתק תעודת-האישור של מחוזה-הדעה הרפואי בעניין הנזכר לעיל, המסומנת בתאריך יום..... לחודש..... שהנני מראה אותו עתה, ובתעודת הזהות המסומנת בתאריך יום..... לחודש..... שהנני מראה אותה עתה, ואותו האדם כמו עובד מן..... המתואר בתעודת-האישור של..... שהצהיר אותה..... האמור במעמדי ביום..... לחודש..... שהנני מראה אותה עתה.

(חתום).

הוצהר ב..... היום הזה.....לחודש..... ובה בשעה הוראו תעודת-האישור הנזכרות לעיל,

בפני.....

(חתימתו ותיאורו של האדם שבפניו הוצהרה והצהרה).

נספח ט.

(כלל 4(ל)).

בקשה מאת עובד היושב מחוץ לפלשתינה (א"י) על העברת הסכום של תשלום שבועי.

(כותרת כמו בבקשה).

אדוני,

הנני מצרף בזה תעודת-אישור רפואית והצהרה בשבועה על זהות, ומבקש כי סכום התשלומים השבועיים המגיעים לי בעניין הנזכר לעיל יועבר אלי (מסור כתובת במילואה).
(ציין כיצד תיעשה ההעברה).

הנני, אדוני,

הנאמן לך,

(עובד)

(צריך להיחתם בידי העובד בכתב-ידו).

אל הרשם של בית-המשפט המחוזי של.....

(הוסף כתובת משרד הרשם).

נספח י.

(כלל 4(ג)).

הודעה מאת הרשם אל מעביד בדבר קבלת תעודת-אישור רפואית והצהרה על זהות.

(כותרת כמו בבקשה).

להווי ידוע לך, כי קיבלתי הוכחה של זהות והימשך הינטל-יכולת בעניין הנזכר לעיל.

והנני לבקשך להעביר אלי את הסכום של..... שהוא סכום של תשלומים שבועיים המשתלמים לעובד, בעניין הנזכר לעיל למן (התאריך שבו שולמו לאחרונה) עד (13 שבועות מאותו תאריך) על-מנת שאעבירו לעובד האמור.

בתאריך היום הזה, לחודש.....

(רשם).

אל (שם המעביד וכתבו).

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

16 באבגוסט, 1947.

פקודת מעריכי קרקע.

מס' 34 לש' 1947.

פקודה הבאה להסדיר את נוהג הערכת-הקרקע בפלשתינה (א"י).

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מעריכי-הקרקע, 1947.
2. בפקודה הזאת —

„הערכת-קרקע“ מובנה כל הערכה או שומה של קרקע שנערכה לשם רווח או תמורת שטר;

„מנהל“ מובנו מנהל סידור הקרקעות;

„מעריך-קרקע“ מובנו כל אדם שקיבל — או שרואים אותו כאילו קיבל — רשיון לפי הפקודה הזאת לעסוק-במקצוע מעריך-קרקע;